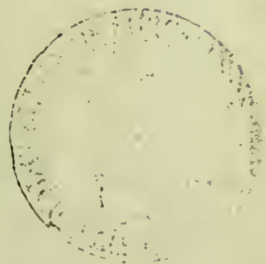
ANATOME
INFANTIS
CEREBRO DESTITUTI.

EDUARDI SANDIFORT,

MEDICINÆ, ANATOMES, ET CHIRURGIÆ, IN ACADEMIA BATAVA, QUÆ LEIDÆ EST, PROFESSORIS,

ANATOME INFANTIS CEREBRO DESTITUTI.

LUGDUNI BATAVORUM,

APUD { S. ET J. LUCHTMANS,
P. V. D. EYK ET D. VYGH. } 1784.

EDUARDI SANDIFORT,

ANATOME INFANTIS CEREBRO DESTITUTI.

PROOEMIUM.

Mirum cuique, Anatomicorum scripta evolventi, videri debet, observatas toties, in infantibus, omni cerebro vel maxima ipsius parte destitutis, ossium cranii & hisce contentorum, degenerationes, hactenus, quantum equidem scio, a nemine, rite esse delineatas, multos, monstrorum collectione delectatos, in contemplatione partium externarum substitisse, alios, & inter hos, Viros omni laude majores, talia dissecuisse, accuratissime descripsisse, verum mutationes, quas in ossibus diversis, in cerebro, aliisque partibus, observarunt, nullis illustras-

ſe figuris, cum tamen eædem talis naturæ ſint, ut absque exactiſſimis iconibus plane intelligi nequeant.

Hæc ratio me permovit, ut oblatam occaſionem, examinandi infantis recens nati, cerebro deſtituti, &, licet quovis alio ſenſu bene conformati, capite admodum deformi inſtructi, lubens arripuerim, ac, paratis, quæ anteriorem & poſteriorem hujus infantis faciem ſiſtunt, tabulis, mox caput, aliasque partes cultro Anatomico ſubjecerim, &, quum miranda ſeſe mihi obtulerint degenerationes, oſſium defectus, pravæ aliorum conformationes, inſtitutam anatomen, nitidis, & a ſummo Artifice paratis figuris illuſtratam, ſeparatim in lucem emittere decreverim, ut duobus, jam antea editis, Opuſculis Anatomicis, de duodeno, & hernia inguinali congenita, hocce jungi poſſet.

Non autem putet quis, neſcire me, datas fuiſſe a nonnullis ejusmodi cranii figuras: Hoffmanni (a), Kerkringii (b), Gohlii (c), Bromelii (d), Blanchotti (e), icones cognoſco, ſed has omnes ſummo jure mihi videor poſſe vocare, non tantum minime accuratas, verum tales, ut ex iis natura ma- li

(*a*) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 2. obſ. 36.
(*b*) Obſervat. Anatom. Tab. 9. pag. 59.
(*c*) Act. Medic. Berolin. Dec. 1. vol. 8. pag. 7. ſeq.
(*d*) Act. Litter. Sueciæ anni 1725 pag. 98.
(*e*) Select. Phyſico Oeconom. Stutgardiæ 1749. 2. ſt. pag. 127. & Act. Phyſico-Medic. vol. 9. pag. 350.

li nullo modo cognosci possit. Hoffmanni certe figuræ pessimæ sunt; Kerkringii meliores, sic ut ex iis concludere liceat, in genere conformationem cranii ferme eandem fuisse, ac in nostro casu, attamen tales, ut de diversis partibus, quæ cranii basin constituunt, nulla rite distingui queat; multum abest, ut exactæ dici possint, quas dedit Gohlius; Bromelii figuras, reliquis præstantiores, cum nostris quisque comparet, & differentiam deprehendet manifestam. Illæ denique icones, quæ Blanchotto autore prodierunt, utpote talis naturæ, ut adspici non mereantur, in censum venire nequeunt. Forte datæ ab aliis meliores, quæ ad manus non pervenerunt. Judicavi de illis, quas examinare licuit.

Infantes, describendo sensu monstrosos, Acephalos dicere solent, nullatenus autem eo nomine digni sunt; non enim capite, sed cerebro, destituuntur: illa capitis pars, quæ continendo cerebro, cerebello, &, ex his originem trahenti, medullæ oblongatæ, pro parte destinata est, & conceptaculi hujus solam basin constituit, caput terminat, membranis tecta; varia ossa plane deficiunt, aliorum partes desiderantur, alia sedem reliquerunt solitam, aut tali mutata modo sunt, ut vix dignosci possint; foramina alia absunt, alia formam mutarunt, insolito loco deteguntur nonnulla, & confluxerunt varia; verbo, tantam talemque mutationem subierunt cuncta,

quæ

quæ calvariam constituunt, ut degeneratam tali modo cranium, a mollibus partibus depuratum, vix humanum quis diceret; nisi ipse cadaver simile examinaverit, vel talem, qualis hoc in opusculo datur, figurarum seriem conspexerit.

Non tamen desunt exempla infantum, vere acephalorum, id est, omni capite destitutorum, sed eorum numerus tantus non est, quantum prostare quis crederet, si ad citatos ab Ill. Hallero casus attendat; auctores enim adductos si examinet, mirabitur multos descripsisse infantes, capite deformi gaudentes, paucissimos tales, qui integro capite carent. Constabit hoc luculentissime, si, data primo capite anatomica dicti infantis descriptione, secundo de veris acephalis, tertio de acephalis minus proprie dictis, egero. Hic etenim ordo est, quem in præsenti opusculo servandum esse duxi, ut, in quarto ultimoque capite, de causa maxime probabili dictæ degenerationis cranii quædam breviter monere possem.

C A-

CAPUT PRIMUM.

Anatome infantis, cerebro destituti.

Sana, robustaque, fœmina, quarta vice utero gerens, per totos novem graviditatis menses, vix ullum symptoma passa, subinde tantum majorem molestiam, singularem motum, ac pressionis quasi sensum, in abdomine perpessa, legitimo tempore, maturam, torosam, quoad truncum artusque bene conformatam, vivam, puellam in lucem emisit; hæc autem, vix dimidia a partu hora elapsa, vitam cum morte commutavit. Erat hujus infantis caput deforme, & similem exhibebat conformationem, ac in illis, quos acephalos dicunt, observare solemus. Multa ossa videbantur deficere, alia præternaturalem acquisivisse formam, &, instituta comparatione cum casibus, ab aliis descriptis, videbar jure concludere posse, cerebrum, cerebellum, medullamque oblongatam desiderari.

Facies, si partes, supra oculos positæ, tegebantur, pulchra satis apparebat: nasus enim, genæ, os, bene conformata erant. Oculi autem insigniter protuberabant, & nulla aderant supercilia. Superior capitis pars erat depressa,

 ac

ac portio ipfius fornicata videbatur quafi abfciffa. Totum caput, mento pectori appreffo, fcapulis infidebat, & auricularum margines fuperiores dependentes, & antrorfum promoti, fummos ferme attingebant humeros. Integumenta partis fuperioris capitis deficiebant, & margine albo, extenuato, hic illic capillis obfeffo, terminabantur, vel potius multo tenuiora confluxerant cum dura matre, offa, quæ bafin conceptaculi cerebri conftituunt, & hoc in cranio nuda comparebant, tegente. Intra huncce marginem plaga erat admodum inæquabilis, rubra, fanguinolenta, duos pollices longa, latitudinem ferme eandem habens, & hæc, parum fupra radicem nafi incipiens, ad locum ferme medium inter fummos humeros defcendebat. Variæ hac in parte confpiciebantur protuberantiæ, duæ molles a parte anteriore, plures offeæ a parte pofteriore. Molliores & anteriores videbantur cerebri membranæ, hic loci protrufæ, cum integumentis confufæ, fanguine extravafato diftentæ, & hæ, parum fublatæ, rotundulam acquirebant formam, fic ut infundibulum referrent; faltem inter tumidulos margines fpatium quoddam, feu cavitas, relinquebatur, in cœcum finem definens. Duriores protuberantiæ, vere offeæ, nonnullis foraminibus pertufæ, membrana defcripta tectæ, videbantur effe offa petrofa, nexa cum parte anteriore offis occipitis, quæ cum bafi offis multiformis finum pro me-

medulla oblongata format. Inter prominentias osseas posteriores, & integumenta nuchæ, fissura aderat longa sex octavas pollicis Rhenolandici partes, in canalem coangustata, qui, ut postea patuit, idem ille erat, quo, in statu naturali, spinalis medulla continetur (*a*).

Sublatis a fronte (*b*), supra oculos (*c*), recta retrorsum ad auriculas (*d*), indeque ad medium dorsum (*e*), integumentis (*f*), prominuli conspiciebantur oculi, multum extra suas foveas promoti; inter hos (*g*), ut & inter eosdem atque auriculas (*h*), maxima aderat pinguedinis copia, quæ formam capiti dabat. Sequebatur margo osseus, supra radicem nasi incipiens, & in latera versus & pone aures sese extendens (*i*). Inter hunc marginem, a superciliis factum, dum deficiebant partes illæ ossis frontis, quæ, inde adsurgentes, proprie frontem formant, & cum verticis ossibus conjunguntur, & inter reliqua ossa, summo in vertice, non longe ab oculis, pars detegebatur mollis, tumidula;

(*a*) Descripta hactenus cranii conformatio externa optime cognosci potest ex Tab. I. & II., quibus litteras nullas adscripsi, quia partes diversæ, latius jam exponendæ, ex subsequentibus figuris melius cognoscuntur.

(*b*) Tab. III. Fig. 1. a.
(*c*) Tab. III. Fig. 1. b.b.
(*d*) Tab. III. Fig. 1. e.e.
(*e*) Tab. III. Fig. 1. o.
(*f*) Tab. III. Fig. 1. a.a.a.a.a.
(*g*) Tab. III. Fig. 1. c.
(*h*) Tab. III. Fig. 1. d.d.
(*i*) Tab. III. Fig. 1. f.f.f.f.

dula, rotundula, ex diverſis eminentiis compoſita (*k*), quæ cavum quoddam includebant: videbantur eſſe cerebri velamenta, ſanguine effuſo turgida, & ex his producebantur venæ, in quoque latere per foramen ſingulare ad jugularem internam tendentes.

Reliquam ſuperiorem cranii partem, nunc magis denudatam, conſtituebant oſſa petroſa (*l*), facillime nunc diſtinguenda, & nexa cum oſſis occipitis parte (*m*), quæ a foramine magno ad partem poſteriorem baſis oſſis multiformis adſcendere ſolet, cum eaque connecti. Foramina itidem apparebant, pro nervis auditoriis parata (*n*). Verſus latera reclinatæ videbantur partes oſſis occipitis laterales, quæ foramen magnum, in ſtatu naturali, a lateribus formant (*o*), ut & duæ aliæ, in quas apex hujus oſſis erat diviſus (*p*), & quæ, ut poſtea patuit, reclinatæ, ad os frontis usque ſeſe extendebant. Oſſa verticis plane aberant. De partibus ſquammoſis oſſium temporum nihil hactenus conſpiciebatur. Videbantur hæ multum a ſe invicem remotæ, minimæ, applanatæ, ut auriculæ etiam cedere debuerint, aliam longe formam acquirere, & meatus auditorius, quamvis pervius, ſic compreſſus eſſet, ut vix conſpici potuerit.

A di-

(*k*) Tab. III. Fig. 1. g g.
(*l*) Tab. III. Fig. 1. h. h.
(*m*) Tab. III. Fig. 1. k.
(*n*) Tab. III. Fig. 1. i. i.
(*o*) Tab. III. Fig. 1. m. m.
(*p*) Tab. III. Fig. 1. l. l.

A dictis partibus osseis in utroque latere pars tensa, crassa, dura, ligamentosa quasi, descendebat ad spinam dorsi (*q*), & inter hanc atque vicinam ossis occipitis partem, hiatus (*r*) patebat, intra quem, atque canalem, deorsum tendentem, vera, suis involucris tecta, distinguebatur medulla spinalis. Ipsa denique spina dorsi in colliculos varios, qui cæterum adesse tali modo non solent, desinebat (*s*).

Separatis porro cunctis partibus mollibus, ossa melius sese manifestarunt. Margo osseus, glabellam & supercilia formans (*t*), os frontis hac in parte terminabat; inde retrorsum tendebant lamellæ, quæ inter oculorum cava & cerebri conceptaculum semper inveniuntur (*u*). Inter has & pone easdem basis erat ossis multiformis, suis processibus clinoïdeis instructa (*v*). Hæc cum parte media ossis occipitis (*w*), ad quam petrosa ossa (*x*) accedebant, connectebatur. Cum petrosis cohærebant partes laterales ossis occipitis (*y*); & hujus ossis apex, sese inter ossa verticis interserere solitus, in duas partes fissus erat, quæ multum remo-

tæ,

(*q*) Tab. III. Fig. 1. n. n. n.
(*r*) Tab. III. Fig. 1. o.
(*s*) Tab. III. Fig. 1. q. q. r.
(*t*) Tab. III. Fig. 1. f. f. ant. Tab. III. Fig. 2. a. a. a.
(*u*) Tab. III. Fig. 2. b. b.
(*v*) Tab. III. Fig. 2. f.
(*w*) Tab. III. Fig. 2. g.
(*x*) Tab. III. Fig. 2. h. h.
(*y*) Tab. III. Fig. 2. k. k.

tæ, & in latera reflexæ, lateralem marginem cranii conſtituebant, ſeſeque ad os frontis usque extendebant (z). Cerebri aderat nihil, niſi hoc nomine inſignire velimus ſubſtantiam duram ſatis, granuloſam, albicantem (*a*), cum nervis, ut videbatur, cohærentem, in quam paucum illud, quod de encephalo ſupermanſerat, commutatum videbatur. Sita erat hæc ſubſtantia inter partes anteriores oſſium petroſorum (*b*), & marginem oſſeum, factum ex lamellis, inter cava oculorum & cerebri conceptaculum inveniri ſolitis (*c*); erat in duas partes diviſa per mediam baſin oſſis multiformis (*d*), unde vaſculum paulo majus (*e*) ad anteriora procedebat. Nervi, quantum detegere licuit, aderant omnes, & ſecundum, tertium, quartum, quintum, ſextum, par per foramina, infra dictam ſubſtantiam inveniendа, & inſolito modo ſeſe habentia, ad deſtinata loca decurrebant. Alii, quorum origines conſpici non potuerunt, in foraminibus ſuis tamen detegebantur, & per partes, quas naturali in ſtatu petere ſolent, ſeſe diſtribuebant.

Membrana, quæ fiſſuram in nucha detectam terminabat

(z) Tab. III. Fig. 2. l. l.
(*a*) Tab. III. Fig. 2. m. m.
(*b*) Tab. III. Fig. 2. h. h.
(*c*) Tab. III. Fig. 2. b. b.
(*d*) Tab. III. Fig. 2. f.
(*e*) Tab. III. Fig. 2. inter a. & f.

bat (*f*), & ligamentum referebat, ipſa dura mater erat, vertebris adnexa, & in earum canalem deſcendens; eâ autem usque ad primam, quæ ſeſe monſtrabat, vertebram, ablatâ, patuit ſingularis nexus ſpinæ cum capite, & contenta canalis vertebrarum oculis ſeſe offerebant. Epiſtrophei dens (*g*) oſſis occipitis parti, quæ cum baſi multiformis nectitur, erat non tantum appreſſus, ſed firmiter per ligamenta cum ea nexus. In canali vertebrarum aderat dura mater (*h*), quæ medullam ſpinalem (*i*) continebat involucri adinſtar; & ex medulla verſus latera procedebant nervi ſpinales. In quoque latere arteria vertebralis, in apicem obtuſum, clauſum, deſinens, ſeſe monſtrabat (*k*). Dictæ ſeu ſecundæ vertebræ partes laterales oſſeæ, in duos mucrones obtuſos deſinebant (*l*); perierat enim non tantum cartilago, quæ has partes a poſteriore nectere ſolet, ſed ipſæ illæ multum a ſe invicem erant remotæ, & defectum pars membranacea ſupplebat. Præter Epiſtropheum quatuor tantum adeſſe videbantur vertebræ, verum deficiebat nulla. Atlas quippe, maxime compreſſus, parte anteriore arcus inter dentem Epiſtrophei & os occipitis ſic delitescebat, ut conſpici non poſſet; a parte poſteriore arcus totus deficie-

bat;

(*f*) Tab. III. Fig. 1. n.n.n.
(*g*) Tab. III. Fig. 2. n.
(*h*) Tab. III. Fig. 2. o.
(*i*) Tab. III. Fig. 2. p.
(*k*) Tab. III. Fig. 2. q.q.
(*l*) Tab. III. Fig. 2. s.s.

bat; partes laterales cum ſinu, in occipitis oſſe, a quoque latere nexæ, pro parte diſtingui poterant (*m*), ſed non, niſi ſeparata membrana, quæ partes omnes integebat, firmiterque connectebat. Tertia vertebra etiam deficiebat a parte poſteriore, & hujus, ut & quartæ vertebræ latera ſic erant appreſſa Epiſtropheo, ut vix quicquam de iis apparuerit; quinta, ſexta, & ſeptima (*n*), ferme naturali in ſtatu erant: ſed de collo latius agendum erit, abſoluta cranii deſcriptione.

Ad Faciëi examen progreſſus, oſſa, hanc, ut & foveas oculorum componentia, adeo degenerata (*o*) vidi, ut, calvariam humanam eſſe, vix quisquam crederet.

Maxilla inferior (*p*), ſolito majorem longitudinem, altitudinem, craſſitiem, habens, ſic erat in lateribus compreſſa, ut latera hæcce ab anteriore vix dimidium pollicem diſtarent, a poſteriore, quia ibi hæc oſſa magis introrſum prominent, diſtantia etiam non adeo magna eſſet (*q*). Unicum os totam conſtituebat maxillam, non ergo aderant duæ illæ partes, quæ cæterum ſemper in fœtu, in neonato, ſeſe offerunt, & temporis lapſu invicem concreſcunt; linea quædam conſpiciebatur, in figura etiam notata (*r*), quæ nexum

(*m*) Tab. III. Fig. 2. r. r.

(*n*) Tab. III. Fig. 2. t. u. v.

(*o*) Tab. IV. Fig. 1. & 2.

(*p*) Tab. IV. Fig. 1. a. a. Fig. 2. a.

(*q*) Tab. V. Fig. 2. a. b. b.

(*r*) Tab. IV. Fig. 1. b.

nexum duarum partium, cartilaginis interventu, indicare videbatur; ſed ad parvam tantummodo a margine alveolari (*s*) diſtantiam levis fiſſura erat, reliqua pars penitus concreta eminentem & acutiuſculam lineam formabat.

Maxillæ ſuperioris ea pars, quæ, cum palati oſſibus, palatum oſſeum conſtituit (*t*), pariter valde anguſta erat, ſi comparatur cum palato in cranio infantis neonati & bene conformati, & latitudinem trium octavarum partium pollicis vix ſuperabat. A ſuſtentaculis oſſium jugalium maxillaria oſſa inſigniter verſus anteriora erant promota (*u*), unde forma faciëi ab humana multum differebat. Jugalia oſſa (*v*) deſcendebant nimium.

Foveæ oculorum multo minus erant excavatæ, quam eſſe ſolent, & oſſa, quæ easdem componunt, omnia figuram, a ſtatu naturali alienam, monſtrabant. Qui in bene conformatis foraminibus oculorum inferiores partes formant, vertices oſſium maxillarium, (qui pariter ſinuum, in his oſſibus inveniendorum ſuperiorem partem conſtituunt, & in quibus ſemicanalis conſpicitur, transmittens ramum ſecundi rami quinti nervorum paris, qui ex foramine infraorbitali (*w*) exit) latera conſtituebant interna (*x*). Singula-

(*s*) Tab. IV. Fig. 1. f.
(*t*) Tab. V. Fig. 2. c. c.
(*u*) Tab. IV. Fig. 1. d. d. Fig. 2. d.
(*v*) Tab. IV. Fig. 1. k k.
(*w*) Tab. IV. Fig. 1. g. g.
(*x*) Tab. IV. Fig. 1. o. o.

gulari ratione partibus ſuis inferioribus verſus foramina oculorum, ſuperioribus verſus nares, erant promota oſſa plana (*y*), cum dictis oſſium maxillarium verticibus nexa. Inferiores foraminum oculorum partes conſtituebant ſola ferme oſſa jugalia (*z*), multum excavata, & verſus latera pariterque deorſum promota. Latera externa formabant pro parte oſſa jugalia, pro parte os frontis, illæ enim proceſſuum lateralium oſſis multiformis portiones, quæ latera dictorum foraminum cæterum perficiunt, magis verſus partem ſuperiorem erant dimotæ (*a*). Reliquas ſuperiores partes lamellæ illæ oſſis frontis formabant, quæ ſemper oculorum foramina a conceptaculo cerebri diſtinguunt, ſed hoc in capite vix duas octavas pollicis partes latæ erant (*b*). Foramen in quoque cavo oculi non niſi unicum erat (*c*); confluxerant enim tria, quæ adeſſe debuiſſent; illud, quod inter baſin oſſis multiformis & proceſſum priorem invenitur, atque nervum opticum transmittit; lacerum, inter dictum proceſſum & lateralem ejusdem oſſis obvium pro tertio, quarto, ſexto nervo cerebri, & primo ramo quinti; & illud, quod inter os maxillare & proceſſum lateralem oſſis multiformis datur, atque verſus tempus tendit.

A ca-

(*y*) Tab. IV. Fig. 1. q. q.

(*z*) Tab. IV. Fig. 1. k. k. r.

(*a*) Tab. IV. Fig. 1. s.

(*b*) Tab. IV. Fig. 1. t.

(*c*) Tab. IV. Fig. 1. inter o. r. s. q.

A capite versus latera duæ quasi alæ secedebant, factæ ex partibus squammosis ossium temporum (*d*), admodum parvis, & portionibus ossis occipitis, in quas apex hujus ossus divisus erat (*e*), quæ partes in laterali capitis adspectu una cum processibus zygomaticis patebant melius.

Talem itaque figuram, quæ admirandum hocce cranium a latere exhibet, adjunxi, ut partes, cava oculorum constituentes, os frontis (*f*), planum (*g*), vertex ossis maxillaris superioris (*h*), os unguis (*i*), processus nasalis ossis maxillaris superioris (*k*); porro ejusdem ossis corpus, maxillam superiorem stricte dictam constituens (*l*), & alveolarem marginem formans (*m*), multum antrorsum promotum; introitus narium (*n*), os jugale (*o*), processus zygomaticus ossis temporis (*p*), ejusdem ossis reliqua pars squammosa (*q*), pars apicis ossis occipitis (*r*), rite distinguantur. Eadem hac in icone conspiciuntur quidem ossa omnia, quæ posteriorem hujus cranii partem constituunt, pars lateralis ossis occipitis (*s*), pars petrosa ossis temporis (*t*), processus lateralis ossis

(*d*) Tab. IV. Fig. 1. u. u.
(*e*) Tab. IV. Fig. 1. v. v.
(*f*) Tab. IV. Fig. 2. m.
(*g*) Tab. IV. Fig. 2. n.
(*h*) Tab. IV. Fig. 2. k.
(*i*) Tab. IV. Fig. 2. l.
(*k*) Tab. IV. Fig. 2. g.
(*l*) Tab. IV. Fig. 2. d.
(*m*) Tab. IV. Fig. 2. e.
(*n*) Tab. IV. Fig. 2. i.
(*o*) Tab. IV. Fig. 2. o.
(*p*) Tab. IV. Fig. 2. p.
(*q*) Tab. IV. Fig. 2. s.
(*r*) Tab. IV. Fig. 2. t. ant.
(*s*) Tab. IV. Fig. 2. u. u.
(*t*) Tab. IV. Fig. 2. v.

ossis multiformis (*u*); ejusdem ossis basis (*v*); lamella ossis frontis, superiorem cavi oculi partem constituens (*w*); & ejusdem ossis margo, qui supercilium format (*x*). Sed ut partes hæ omnes tanto melius in oculos incurrerent, alio modo depingendum, & a superiore lustrandum, hocce cranium censui.

Hoc pacto itaque depictum (*y*) cranium, in quoque latere & a priori supra oculorum cava, exhibet marginem, quo os frontis desinit (*z*), lamellas, quæ oculorum cava a conceptaculo cerebri distinguunt (*a*); inter quas vix quicquam de cribriformi delitescit (*b*). Adsurgit multum basis ossis multiformis (*c*); cujus processus priores insolitum occupare videntur locum (*d*). A quoque latere hujus basis cavitas est (*e*), quæ omne, quod de cerebro degenerato supererat (*f*), reconderat, facta præcipue ex processibus lateralibus ossis multiformis, ibique conspiciuntur foramina pro ramis secundis (*g*), & tertiis (*h*) quinti nervorum paris,

(*u*) Tab. IV. Fig. 2. x.
(*v*) Tab. IV. Fig. 2. y.
(*w*) Tab. IV. Fig. 2. z.
(*x*) Tab. IV. Fig. 2. α. α.
(*y*) Tab. V. Fig. 1.
(*z*) Tab. V. Fig. 1. a. a.
(*a*) Tab. V. Fig. 1. b. b.
(*b*) Tab. V. Fig. 1. c.
(*c*) Tab. V. Fig. 1. d.
(*d*) Tab. V. Fig. 1. e. e.
(*e*) Tab. V. Fig. 1. f.
(*f*) Tab. III. Fig. 2. m. m.
(*g*) Tab. V. Fig. 1. g.
(*h*) Tab. V. Fig. 1. h.

ris, & pro vafis (*i*). Pone bafin multiformis cartilago (*k*) eft, cujus ope pars anterior offis occipitis (*l*) cum hac bafi conjungitur. Partes petrofæ offium temporum (*m*), quæ defcendunt & verfus anteriora decurrunt in bene conformato cranio, multum adfurgunt, & in parte, nunc fuperiore, confpicitur foramen, quod fine dubio intravit feptimum nervorum par (*n*). Inter illud foramen, atque fupra nominata, aliud eft, maxime contractum, per quod arteria carotis adfcendere debuit (*o*). Cum partibus pofterioribus horum offium petroforum cohærent, multum a fe invicem remotæ, partes laterales offis occipitis (*p*), & in ipfis illis offibus diverticulum adeft (*q*), multum excavatum, unde vena jugularis interna accepit fanguinem. Laterales cranii partes conftitui ab offe occipitis (*r*), hac ex figura egregie etiam patet; confirmatque eadem, maximam, pro parte ex aliis figuris jam cognitam, mutationem fubiiffe os occipitis. Hoc os in fœtu ex quatuor componitur partibus (*s*), quæ invicem nectuntur fic, ut inter easdem foramen magnum re-

(*i*) Tab. V. Fig. 1. i.
(*k*) Tab. V. Fig. 1. *.
(*l*) Tab. V. Fig. 1. k.
(*m*) Tab. V. Fig. 1. l. l.
(*n*) Tab. V. Fig. 1. m. m.
(*o*) Tab. V. Fig. 1. n. n.
(*p*) Tab. V. Fig. 1. o. o.
(*q*) Tab. V. Fig. 1. p. p.
(*r*) Tab. V. Fig. 1. r. r. r. r.
(*s*) Albini Icon. off. fœt. Tab. III. Fig. 10. 11. 12. 13.

remaneat; harum maxima illa eſt, quæ apicem conſtituit (*t*), ſeſe inter oſſa verticis interſerit, & cum iisdem poſtea ſuturam lambdiformen conſtituit. Deficiebant in deſcripto cranio oſſa verticis, occipitis oſſis portio dicta ſuperior erat ad foramen magnum usque diviſa, altera pars dextrorſum, ſiniſtrorſum altera receſſerat, & cum reliquiis partium ſquammoſarum oſſium temporum atque frontis quæque cohærebat: in his etiam partibus illæ aderant fiſſuræ (*u*), quæ in hac maxima oſſis occipitis parte in fœtu ſemper adeſſe ſolent (*v*). Receſſerant præterea multum ab invicem partes laterales oſſis occipitis (*w*), & hinc non niſi margo anterior foraminis magni (*x*) ſupererat, qui formari ſolet ab illa parte dicti oſſis (*y*), quæ, inter petroſa (*z*) ſeſe interſerens, cum baſi oſſis multiformis (*a*) conjungitur. Et, cum his in partibus lateralibus condyli ſunt (*b*), cum quibus Atlantis ſinus (*c*) conjunguntur, removeri illi ſinus & partes laterales dictæ vertebræ (*d*), debuerunt, atque Epiſtro-

(*t*) Albin. Icon. oſſ. fœt. Tab. III. Fig. 10. 11.
(*u*) Tab. V. Fig. 1. s. s.
(*v*) Albin. loc. cit. Fig. 10. 11. g. g.
(*w*) Tab. V. Fig. 1. o. o.
(*x*) Tab. V. Fig. 1. t.
(*y*) Tab. V. Fig. 1. k.
(*z*) Tab. V. Fig. 1. l. l.
(*a*) Tab. V. Fig. 1. d.
(*b*) Albin. Icon. oſ. fœt. Tab. III. Fig. 12. f.
(*c*) Id. Ibid. Tab. VIII. Fig. 56. d. e. d. e.
(*d*) Conf. Tab. III. Fig. 2. r. r.

ſtrophei dens (*e*) ſtatim in conſpectum venit; & hinc etiam pars inferior hujus cranii longe aliam partium formam exhibuit, quam in ſtatu naturali.

Quæ in hac figura exhibita ſunt, multo melius in dextro, quam in ſiniſtro, apparent latere, quoniam in hocce relicta membrana eſt, quæ partes omnes integebat, in illo verum ſic depurata oſſa omnia ſunt, ut penitus nuda appareant.

Quamvis eum in finem deſcripto jam modo, in prima tabulæ quintæ icone, cranium exhibitum eſt, ut mutationes, quas conceptaculum cerebri ſubiit, optime pateant, attamen partes, quæ naſum oſſeum, oculorum cava, maxillam ſuperiorem conſtituunt, exacte etiam inde cognosci poſſunt. Frontis oſſis portiones duæ (*f*), media linea diſtinctæ, inter oculorum cava ſeſe multum extendunt, & cum naſi oſſiculis (*g*) conjunguntur. In oculorum foraminibus oſſa jugalia (*h*), vertices oſſium maxillarium ſuperiorum (*i*), oſſa plana (*k*), unguis (*l*), proceſſus laterales multiformis (*m*), conſpiciuntur, & in fundo foramina (*n*), in utroque cavo unum, ex confluentibus variis enatum; quæ quidem majora ſunt, quam hic apparent, quo-

(*e*) Tab. III. Fig. 2. n.
(*f*) Tab. V. Fig. 1. u. u.
(*g*) Tab. V. Fig. 1. v. v.
(*h*) Tab. V. Fig. 1. y. y.
(*i*) Tab. V. Fig. 1. z. z.
(*k*) Tab. V. Fig. 1. α. α.
(*l*) Tab. V. Fig. 1. β. β.
(*m*) Tab. V. Fig. 1. γ. γ.
(*n*) Tab. V. Fig. 1. δ. δ.

quoniam hoc in ſitu capitis, per inferiorem eamque ampliorem partem, transparent interiores maxillæ inferioris portiones.

In baſi ſeu inferiore parte cranii; quæ denique examinanda & icone illuſtranda videbatur (*o*); pone palatum oſſeum (*p*) duæ narium cavitates, medio vomere (*q*) ſeparatæ, apparent; ab horum lateribus proceſſus pterygoïdei oſſis multiformis (*r*), oſſium temporum annuli (*s*), tympani membranas continentes; partes mammillares oſſium temporum (*t*), a lateribus foramina (*u*), inter partes laterales oſſis occipitis, multum remotas (*v*), atque illas ejusdem oſſis portiones, in quas ſeceſſerat apex (*w*), ut & inter partes petroſas oſſium temporum. Ad hæc deſinebant venæ jugulares internæ, ex diverticulis antea deſcriptis (*x*) ſanguinem accipientes.

Oſſa petroſa inter ſe magnum relinquunt hiatum, ſeu ſulcum, enatum exinde, quod pars anterior oſſis occipitis (*y*), quæ ſe inter dicta oſſa interſerit, & cum baſi multiformis conjungitur, multum ſurſum eſt protruſa, & illæ oſſium pe-

(*o*) Tab. V. Fig. 2.
(*p*) Tab. V. Fig. 2. c. c.
(*q*) Tab. V. Fig. 2. d.
(*r*) Tab. V. Fig. 2. e. e.
(*s*) Tab. V. Fig. 2. f. f.
(*t*) Tab. V. Fig. 2. g. g.
(*u*) Tab. V. Fig. 2. h. h.
(*v*) Tab. V. Fig. 2. i. i.
(*w*) Tab. V. Fig. 2. m. m. m. m.
(*x*) Tab. V. Fig. 1. p. p.
(*y*) Tab. V. Fig. 2. l.

petroſorum partes, quæ cum dicto oſſiculo cohærent, pariter adſcendunt, depreſſis partibus lateralibus. Dictum hiatum adimplebant colli vertebræ. Loco etenim condylorum ſeu proceſſuum coronoïdeorum, in partibus lateralibus oſſis occipitis ſemper præſentium pro nexu cum Atlante, duæ ſatis æquabiles, parum excavatæ, erant ſuperficies (z), cum quibus prima vertebra, una cum ſequentibus maxime mutata, committebatur.

Pars quippe anterior arcus Atlantis (*a*), tota, ut ſolet, cartilaginea, & tenuiſſima, oſſis occipitis parti, anteriorem foraminis magni marginem facienti (*b*), ſic fuit appreſſa, ut conſpici non potuerit. Partes Atlantis laterales oſſeæ ſuperficies duas monſtrabant, parum prominulas, cartilagine incruſtatas (*c*), quæ dictis planitiebus in partibus lateralibus oſſis occipitis (*d*), ſeſe accommodabant. Ab inferiore earundem partium lateralium, duo erant ſinus, cartilaginea cruſta obducti (*e*), pro nexu cum partibus lateralibus Epiſtrophei (*f*). Deficiebat arcus poſterior Atlantis, ſeceſſerant hoc in loco partes laterales multum a ſe invicem, & deſinebant in mucronem, tuberculatum (*g*).

Epi-

(z) Tab. V. Fig. 2. k. k.
(*a*) Tab. VI. Fig. 3. 4. a.
(*b*) Tab. V. Fig. 1. t.
(*c*) Tab. VI. Fig. 4. b. c.
(*d*) Tab. V. Fig. 2. k. k.
(*e*) Tab. VI. Fig. 3. b. c.
(*f*) Tab. VI. Fig. 1. e. e.
(*g*) Tab. VI. Fig. 3. 4. d. d.

Epiſtrophei dens (*h*), propter dictum ſitum arcus anterioris Atlantis, ejusque tenuitatem, videbatur ſoli occipitis oſſi accumbere (*i*). Partes ſecundæ hujus vertebræ laterales (*k*), ſuis ſuperficiebus, cartilagine tectis (*l*), pro nexu cum Atlante (*m*) inſtructæ, multum a ſe invicem remotæ, deficiente apice cartilagineo, depreſſæ (*n*) præterea, ſic ut ultra ſubſequentis vertebræ partes laterales (*o*) deſcenderent, deſinebant in apicem obtuſum, cartilagine obductum (*p*). Tertiæ (*q*), & quartæ (*r*) vertebræ partes laterales, ſolito tenuiores, pro parte ſecundâ (*s*) tectæ, cartilaginis ope a parte poſteriore cohærebant (*t*). Quartæ (*u*), ut & quintæ (*v*) apices magis adſcendebant: ſexta (*w*) atque ſeptima (*x*) erant naturales. Corpora harum vertebrarum (*y*), ut & proceſſus articulares (*z*), ſolito modo erant fabrefacta.

(*h*) Tab. VI. Fig. 1. 2. a.
(*i*) Tab. III. Fig. 2. n.
(*k*) Tab. VI. Fig. 1. c. c. Fig. 2. o.
(*l*) Tab. VI. Fig. 1. e. e.
(*m*) Tab VI. Fig. 3. b. c.
(*n*) Tab. VI. Fig. 2. o.
(*o*) Tab. VI. Fig. 1. g. g. Fig 2. p.
(*p*) Tab. VI Fig. 1. d. d.
(*q*) Tab. VI. Fig. 1. g. g. Fig 2. p.
(*r*) Tab. VI. Fig. 1. h. h. Fig. 2. q.
(*s*) Tab. VI. Fig. 1. c. d. c. d. Fig. 2. o.
(*t*) Tab. VI. Fig. 1. i.
(*u*) Tab. VI. Fig. 1. h. h. Fig. 2. q.
(*v*) Tab. VI. Fig. 1. k. k. Fig. 2. r.
(*w*) Tab. VI. Fig. 1. l. l. Fig. 2. s.
(*x*) Tab. VI. Fig. 1. m. m. Fig. 2. t.
(*y*) Tab. VI. Fig. 2. b-g.
(*z*) Tab. VI. Fig. 2. h-n.

CAPUT SECUNDUM.

De Acephalis veris.

Non desunt exempla infantum, toto capite carentium, qui itaque veri Acephali dicendi sunt. Ii vero, qui hoc sensu monstrosi erant, vel solo destituti fuerunt cranio, vel præter caput, aliis, pluribus paucioribus, ad vitam magis minusve necessariis caruerunt partibus, vel & massam retulerunt informem.

Minimus videtur esse numerus eorum, quibus, omni alio sensu, saltem quoad formam externam, perfectis, truncus supra humeros, rotundo fine desinebat, nullumque adnexum caput erat. Tot quidem a variis auctoribus adducuntur casus, qui huc viderentur referri debere, ut magnum potius, quam parvum, horum numerum quisque crederet, verum si Pareum (*a*), Schenkios, patrem (*b*), filium (*c*), Licetum (*d*) aliosve evolvimus, aut ab Hallero

(*a*) Oeuvres Paris 1628. liv. 25. chap. 8.
(*b*) Observat. Medicor. rar. pag. 8.
(*c*) Monstror. Histor. mirab. Francof. 1609. pag. 1.
(*d*) De monstris ex recensione Blasii. pag. 138.

ro citatas obſervationes (*e*) intuemur, rarius ſolum caput defeciſſe, merito concludimus.

Narrat Du Cauroy, natum fuiſſe infantem absque capite, & ullo indicio ipſius, ſed quanta fides haberi huic obſervationi debeat, ex iis, quæ ſuperaddit, quisque concludet, relatum ſibi hunc caſum ab obſtetrice fuiſſe, ſe infantem non vidiſſe, multo minus examinaſſe (*f*).

Videretur in Muſeo Regis Galliarum adſervari fœtus trium menſium, quoad truncum artusque bene conformatus, ſed capite carens, quem ad Morandum anno 1746. miſit Vacher (*g*). Verum ſi adtendimus ad ea, quæ Academici Pariſini de eodem hoc fœtu, a Morando Academiæ oſtenſo, dicunt, partes alias etiam male conformatas fuiſſe, liquet (*h*).

Mappus autem verum acephalum, cui partes reliquæ omnes rite conſtructæ erant, delineavit. Huic infanti, præter caput, deërat omnino nihil. Dolendum, quod cultro

(*e*) Lib. de monſtris Oper. minor. Tom. 3. pag. 35. Elem. Phyſiol. Tom. 4. pag. 353.

(*f*) Journal des Sçavans 1696. Collect. Acad. Part. etranger. Tom. 7. pag. 27.

(*g*) Hiſtor. natur. avec la deſcription du Cabinet du Roy. Tom. 5. pag. 268. Edit. in 8.

(*h*) Hiſtoir. de l'Acad. R. des Sciences année 1746. pag. 40.

tro anatomico hocce monſtrum ſubjicere non licuerit, adeoque, præter brevem deſcriptionem formæ externæ, & exactam delineationem, prout ab anteriore & a poſteriore ſeſe exhibuit, nihil dare potuerit (*i*).

Vidit Littre fœtum ſeptimeſtrem, capite colloque carentem, cujus trunci pars ſuperior iisdem tegebatur integumentis, quibus reliquum corpus; aliumque octimeſtrem, ſolo capite deſtitutum, cujus ſupremam colli partem cutis inveſtiebat (*k*).

Stetini in Pomerania vidiſſe ſe infantem ſine capite, cui nihil ulterius videtur defuiſſe, memoriæ prodidit de Superville (*l*).

Longe major numerus eorum, quibus præter caput, etiam aliæ defuerunt partes, tantus profecto, ut tædium Lectori crearem, ſi omnia annotata exempla repeterem. Sufficiant ſequentia.

Poſt teneram, bene conformatam, puellam, in lucem emiſſam, anno 1690. Magdeburgi monſtrum acephalum fuiſſe natum, tradit Schelhammer (*m*). Artus difformes erant; corde & pulmonibus carebat; ſternum nullum conſpi-

(*i*) Hiſtor. Med. de Acephalis Argent. 1687. pag. 24.
(*k*) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences 1701. pag. 119. 120. Edit. Amſt.
(*l*) Philoſoph. Tranſact. 1740. Num 456. pag. 303.
(*m*) Ephem. Nat. curioſ. Dec 2. ann. 9. obſ 258.

ſpiciebatur, coſtæ autem omnes cum diaphragmate aderant, nec deficiebant abdominalia viscera.

Bononiæ 1720. natam, & paululum motam, monſtroſam puellam refert Vogli, non cerebro tantum, ſed & capite, brachiis, pulmonibus, corde, diaphragmate, hepate, liene, renibus ſuccenturiatis deſtitutam, ſpinali autem medulla ampla, renibus permagnis, rudi ventriculo, inteſtinis, veſica urinaria, utero cum annexis tubis & teſtibus, gaudentem; pedibus tamen tribus tantum digitis inſtructis, prioribus quidem digitis in eorum altero ſimul preſſe junctis, in altero vero belle diviſis, ſexuque adeo diſtincto, ut nunquam melius. Enixa eam erat mater poſt partum alius puellæ vivæ, & completæ: utraque peculiari ſuo funiculo umbilicali, placenta vero communi, ditabatur (*n*). Videtur hic fœtus idem cum eo, quem anno pariter 1720. Bononiæ ſe vidiſſe, tradit Bianchi, licet deſcriptio paulo alia ſit. Nonimeſtrem enim fœtum ſeſe ibidem obſervaſſe notat, ſine capite, ſine thorace, ſine corde, ſine pulmonibus & vaſis majoribus ſanguineis, ita ut ſumma trunci pars diaphragmate finiretur (*o*). Bianchi ſaltem inſtitutæ a Vogli ſectioni adſtitit (*p*). Una

(*n*) J. H. Vogli fluidi nervei hiſtoria Bononiæ 1720. pag. 38. A. Vallisneri Opere Fiſico-mediche. Tom. 2. pag. 302.

(*o*) De naturali in humano corpore vitioſa, morboſaque generatione hiſtoria pag. 245.

(*p*) Vallisneri loc. cit. pag. 303.

Una cum viva puella, ſexto graviditatis menſe, enixam mortuam deſcripſit Mery, cujus trunci pars ſuperior terminabatur primâ dorſi vertebrâ. Caput, collum, ſcapulæ, claviculæ, brachia, deficiebant, infra umbilicum perfecta erat, ſic ut ſolummodo in utroque pede minimus deëſſet digitus. Unicæ placentæ ambæ adhæſerant intra eadem velamenta, ex unico fune, ſed circa mediam longitudinem bifido, dependentes. Ventre aperto ventriculus, omentum, inteſtina tenuia, hepar, veſicula fellea, pancreas, lien non inveniebantur, ſed aderant craſſa inteſtina una cum utero. Cœcum ſuperiorem capacitatis partem occupabat, duæ ipſi adhærebant appendices vermiculares, & principium ipſius erat clauſum. Meſenterio craſſa adhærebant, venas a vena umbilicali, arterias a trunco magno accipientia. Renes, maſſa informi carnoſa tecti, alto admodum loco deprehendebantur, indeque nati ureteres ad veſicam decurrebant. Novem coſtæ, cum vertebris articulo nexæ, partibus anterioribus liberæ erant, deficiente ſterno, licet cartilago enſiformis adeſſet. Juxta corpora vertebrarum duo incedebant canales, alter a ſiniſtro latere officio aörtæ fungebatur, alter a dextro officio venæ cavæ. Pulmones cum corde aberant (*q*).

Argen-

(*q*) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences 1720. pag. 10. ſeq. edit. Amſt.

Argentorati fœtus, ſex circiter menſium, acephalus, diſſectus dicitur. Medium pectoris occupabat excreſcentia ſpongioſa, parvis glandulis obſita. Extremitates ſuperiores & inferiores erant præternaturales. Ad ſupremam corporis partem ſpina dorſi verſus anteriora erat inclinata, & ad dictam excreſcentiam deſinebat. Supra ſcapulas ſubſtantia fungoſa erat, intra quam nullum veſtigium oſſiculorum cranii, cerebri, aliarumve partium capitis detegebatur. Hepar, ventriculus, lien aberant. Renes occupabant hypochondria: inteſtina membranæ interventu adhærebant vertebris, & canalis hic ſuperiore in parte erat perfecte clauſus. Thoracis capacitas, diaphragmate a ventre ſeparata, parvà admodum, nullum continebat viſcus (*r*).

Exactam anatomen fœtus ſine capite, collo, pectore, corde, pulmonibus, ventriculo, hepate, liene, pancreate, & parte inteſtinorum tenuium, dedit Clar. Winslow. Mater, in lucem emiſſo puero bene conformato, hunc, ventre, lumbis, coxis, artubusque inferioribus compoſitum fœtum peperit, dimidium ergo fœtum referentem, & longitudine ſua octo pollices non ſuperantem. Craſſities coxarum femorumque enormis erat. Superior pars, rotunda, iiſdem integumentis inveſtiebatur, quæ reliquum

(*r*) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences année 1740. pag. 811.

liquum corpus tegebant. Crura incurvata, pedes contorti, digiti præternaturales erant. Funis umbilicalis cum demiſſiori, quam cæterum ſolet, abdominis loco cohærebat. Ad diſtantiam ſesqui lineæ ſupra umbilicum parva eminentia aderat cutanea, & a latere dextro ſimilis, minor. —— Secta cute, membrana adipoſa, ſimilis madidæ ſpongiæ, ſeroſum humorem magna copia emittebat. Inter cutem & telam celluloſam ſupra eminentiam cutaneam, muſculus conſpiciebatur, tenuis, excolor; qui ſummitatem corporis infantis conſcendebat, & a poſteriore usque ad infimam lumborum partem deſcendebat. Supra dictam eminentiam cutaneam musculus hic ex puncto quaſi incipiebat, fibræ autem, adſcendendo, radiorum adinſtar, divergebant, donec dictum attingebant locum, ubi in celluloſa videbantur evanescere. Nihil aliud muſculoſi circa ventrem detegebatur, &, inter cutem atque peritonæum, præter craſſam celluloſam, & pauca vaſa ſanguinea, nihil erat. —— Ventre aperto, mox inteſtina ſeſe offerebant. Deficiebant ventriculus, hepar, lien, pancreas, veſicula fellis, omentum, duodenum. Inteſtina reliqua meſenterio adhærebant: extremitas eorum ſuperior perfecte erat clauſa, inferior ſolito modo & loco deſinebat. Veſica urinaria, ferme naturalis, urachum, vaſaque arterioſa, nexa monſtrabat. Vena umbilicalis, poſtquam receſſerat a fune umbilicali, &

 ab-

abdomen intraverat, formabat truncum, admodum brevem, qui recta adſcendens ſeſe infigebat baſi eminentiæ cutaneæ, conjuncta ibi cum trunco alius vaſis, ex eadem baſi exeuntis, quod inflexum pone inteſtina deſcendebat, ferme in eundem modum, ac aörtæ pars inferior, & plures emittebat ramos. —— Eminentiâ cutaneâ diſſectâ, ſublatisque hunc in finem integumentis, hoc in loco ſatis craſſis, incluſus ipſi conſpiciebatur ſaccus membranaceus, albus, ex parvis cellulis membranaceis, humore ſeroſo-lymphatico plenis, compoſitus; harum autem conformatio & diſpoſitio circa aperturam venæ umbilicalis & ſimilem trunci arterioſi, inveſtigari non poterat. Aderat ren unicus, magnus, naturalis, ſed transverſim vertebris lumborum impoſitus, ſic ut concava pars inferiora verſus dirigeretur; variæ hunc renem intrabant arteriæ, ſed nulla partem concavam, ex qua duo exibant uretéres, ſolito more deſcendentes. Capſulæ atrabilariæ aberant. —— Vaſorum arterioſorum decurſus erat ſingularis. Continebant ſimilem humorem, qualem ſaccus, eminentiæ cutaneæ incluſus. Ne guttula quidem ſanguinis conſpiciebatur. Venarum nullum apparuit veſtigium. —— Oſſa ferme omnia bene conformata erant. Tria metacarpi detegebantur, & tres ordines digitorum. Patellæ deficiebant (*s*).

Una

(*s*) Memoir. de l'Acad. R. des Sciences année 1740. pag. 811.

Una cum vivis ſanisque gemellis in lucem emiſſum monſtrum deſcribitur ſine capite, thorace, brachiis (*t*). Abdomen cum partibus inferioribus & genitalibus rite erat conformatum; pedes vario modo intorti; utrique tres adhærebant digiti, quorum medius, in ſiniſtro latere, ex duobus, minoribus, concretis invicem, conſtabat, & duplici inſtructus erat ungue. Abdomen craſſa, ſpongioſa, carne, compoſitum, cavitate parva gaudebat, præter renes, inteſtinum, & veſicam urinariam, nihil continente.

Fœtum octimeſtrem obſervavit de Superville, ſine capite & brachiis, ſolo abdomine, artubusque inferioribus, conſtantem. Unica intus erat capacitas, cujus in ſuprema parte veſica parva conſpiciebatur, ſed quæ præter pauca inteſtina, duos renes, veſicam urinariam, ac dextrum teſticulum, continebat nihil. Caro admodum dura erat. Cor, pulmones, ventriculus, hepar, lien, pancreas, meſenterium, aberant (*u*).

Deſcripſit quoad formam externam fœtum, nono graviditatis menſe, una cum alio in partu defuncto, natum, capite,

(*t*) Breslauiſche Sammlungen von Natur- und Medicin- Kunſt- und Literatur-Geſchichten 1722. Jun. pag. 626. Conf. etiam J. C. Kundmann Seltenheiten der Natur und Kunſt. pag. 809. Tab. 16. Fig. 3. 4.

(*u*) Philoſoph. Transact. vol. 41. pag. 303. 1740. n. 456.

pite, corde, pulmonibus, ventriculo, liene, pancreate, hepate, renibus, destitutum, Le Cat, ejusque sectionem anatomicam dedit (v), quam observationem olim exacte communicavi (w).

Dicitur etiam adservare Cl. Sue monstrum, cujus caput, pedes, & extremitates superiores deficiunt, inferior trunci pars & pedes adsunt, nullum vero umbilicalis funis vestigium reperitur (x).

Simile denique monstrum examinare & mihi licuit, quemadmodum alibi dixi (y), idemque hoc delineatum exhibetur (z).

Veri acephali subinde massam informem retulerunt. Pertinet huc Everhardi observatio (a), quam repetiit Blasius (b). Monstrosus hic fœtus, pro carnea mole duntaxat habitus, sine capite, collo, pectore, brachiis, instructus solummodo erat lumbis atque natibus, quas excepere femora, crura, pedes, quorum dexter tribus tantum munitus digitis,

ac

(v) Philosoph. Transact. vol. 57. part. 1. pag. 1.

(w) Natuur-en Geneesk. Bibliotheek VI. D. pag. 117. seq.

(x) Burdach de læsione partium, fœtus nutritioni inservientium. pag. 5. not. b.

(y) Observat. Anatom. Patholog. Lib. 2. pag. 101. not. z.

(z) Geneeskundige Jaarboeken I. D. 2. st. pag. 113.

(a) Descripta hæc est in libro, cui titulus: lux e tenebris effulsa ex viscerum monstrosi partus enucleatione. Medioburgi 1663.

(b) In Appendice ad Licetum de monstris pag. 300.

ac œdematoſus admodum; ſiniſter quatuor digitis gaudebat, & ambo decuſſatim excurrebant. Aderant podex, membrum virile, ac umbilicalia vaſa longo ſatis itinere placentam uterinam ſubeuntia, iisque glandula quædam incubuit. Ultima lumborum vertebra in apicem deſinebat. Diſſecto corpusculo, neque cor, multo minus pulmones, neque lienem, renes, veſicam urinariam, neque inteſtina obtegens omentum reperire licuit. Unicum hepar, vaſis ſuis inſtructum, & ratione corpusculi mole vaſtiſſimum, ac inteſtina, pauca, vacua, breviſſima, ſuo colligata meſenteriolo, pluresque glandulæ, in peritonæo fuere recondita. Ventriculus niſi ſuperioris inteſtini pars quædam expanſior, craſſiorque apparuit. Cœcum inteſtinum non aderat. Colon ob inciſuras facillime diſtingui potuit. Rectum imperforatum extitit. Jecur veſicula fellea poroque bilario caruit.

Ovum, ab utero ejectum, circa ſeptimum graviditatis menſem, una cum ingenti mole veſicularum, examinavit Vallisneri. Magnitudo erat ovi anſerini; continebat molem imperfectam & morboſam. Caput, pedes, & crura deërant, ſolus corporis truncus, ruditer compactus, obſervabatur, & in eo cor erat amplum cum aörta & vena cava inter geminos utriculos, qui pro pulmone habiti ſunt. In imo ventre informis ſanguinea moles vices hepatis ge-

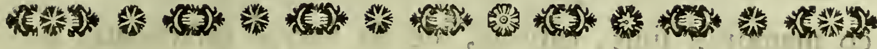
rebat. Loco pancreatis & lienis gemina congeries incomposita glandularum apparuit. Ventriculus cum elongatis inteſtinis mollibus & friabilibus patuit (*c*).

Obſervavit etiam Mappus maſſam deformem, ex qua inteſtina propendebant nuda, cui infimus erat uterque pes, alter plenior, alter extenuatus. Cute inciſa & remota, inferiorum artuum oſſa, carnibus tecta, cum oſſibus innominatis & ſacro, carne itidem non deſtitutis, molem conſtituere, manifeſtum erat (*d*).

Talem informem molem paucis etiam deſcripſit, & delineavit Burton (*e*).

Huc denique accenſendum videtur monſtrum, cujus deſcriptionem delineationemque dedit Buttner (*f*). Caput, brachia, deficiebant; pedes, genitalia, difformia erant; anus clauſus, &, quoad viſcera interna multi etiam obſervabantur defectus: cor enim, pulmones, ventriculus, hepar, lien, pancreas, renes, teſtes deërant, & inteſtinorum canalis brevis admodum erat. In ſceleto non minus variæ difformitates notabantur.

(*c*) Malpighii Oper. poſth. pag. 87.
(*d*) Hiſtor. Medic. de Acephalis pag. 25.
(*e*) An Eſſay towards a complete new ſyſtem of Midwifry pag. 274. Tab. 17. fig. 1.
(*f*) Anatom. Wahrnehm. pag. 188.

CAPUT TERTIUM.

De acephalis, minus proprie dictis.

Ad Acephalos, improprie dictos, refert citatus antea Mappus (*a*), 1. tales, qui primo solum intuitu acephali omnibus videntur, sed rite examinati caput monstrosum habent; 2. qui parte capitis carent, fronte, cranio, cerebro; 3. qui gemellis adhærentes colletenus, ex pectore aut ventre illorum integri pendere visi sunt, capite quasi in ventre aut pectore gemelli fratris aut sororis recondito, qualia observata, ut alii enumerarunt, sic & Mappus plura collegit (*b*).

Dicen-

(*a*) Histor. Medic. de Acephalis pag. 15. seq.

(*b*) Ipse, casum hujus generis describens, observationes similes, bene multas, adduxi, in Nov. Act. Physico-Medic. vol. 4. pag. 150. Meretur pueri monstrosi historia hic paucis repeti. —— Infra sternum pueri, omni sensu perfecti, inter cartilagineos costarum spuriarum margines, magis ad dextrum, quam ad sinistrum latus, abdomini adhærebant nates, femora, crura, ac pedes alterius infantis, per solam cutem, quæ latitudinem dimidii pollicis non excedebat. Linea, qua nates separari solent, non erat distinguenda, & nulla ani comparuit apertura, & in ipsius loco cutis exiguam exhibebat foveam. Genitalia aderant nulla, sed eorum loco pars quædam, ex duplicata cute constans, nulla apertura prædita, ad dextrum latus

Dicendum nobis præſertim erit de illis, qui ſecundo loco memorati ſunt, caſibus, de iis itaque infantibus, qui inſtar noſtri, hoc opusculo deſcripti, capite gaudent, ſed adeo deformi, ut locus pro cerebro ferme nullus ſuperſit, illudque ea propter una cum oſſibus variis, aliorumque partibus, deficiat.

Qui autem obſervata talia annotarunt, vel externam tantum conformationem delinearunt, vel anatomen minime exactam inſtituerunt (*c*), de his itaque non dicam, ſed exem-

tus reflexa, compreſſa, & hac ſub parte linea transverſa cutem dividebat. ——— Femora ferme recta verſus latera procurrebant; cum iis ad angulum parum acutum connectebantur crura. Pedes erant perfecti. Tertio a partu die infans obierat, convulſionibus validis, quæ totum corpus, &, referente matre, adnexas etiam partes adfecerant, vexatus. ——— Columbus anatomen talis monſtri deſcripſit. Anatom. lib. 15.

(*c*) Mauriceau obſervat. ſur la groſſeſſe & l'accouchement des femmes obſ. 348. Velſchii Obſervat. Med. Epiſagmate 9. in Ejusdem ſylloge Curat. & Obſervat. Medicinal. Van Meekeren Genees- en Heelk. Waarnem. pag. 445. Bartholini Cent. 1. hiſt. anatom. 83. pag. 124. Van Horne in litteris ad Wepferum in Ephem. Nat. curioſ. Dec. 1. ann. 3. pag. 223. Slegel ib. pag. 224. Hunerwolf Ibid. Dec. 2. ann. 9. obſ. 98. Journal des Sçavans 1697. pag. 581. Os occipitis, oſſa verticis, tota pars oſſis frontis, quæ in ſuperciliis ad ſuturam coronalem ſeſe extendere ſolet, partes ſquammoſæ oſſium temporum aberant. Vixerat infans quatuor vel quinque dies. ——— Göckel Conſil. & curat. medicin. cent. 2. obſ. 50. Littre Hiſtoir. de l'Academie R. des Sciences 1700. pag. 58. Edit. Amſt. 1701. Mem. pag. 120. La Motte traité des accouchemens pag. 542. A pedibus ad palpebras ſuperiores bene formata erat puella, ſed loco osſium

exempla annotabo, quæ cum noſtro, vario ſenſu, conveniunt, & ad illuſtrandum illud inſervire poſſunt.

Caput infantis, cerebro carentis, quem vidit Mauritius Hoffmannus (*d*), plane monſtroſum erat, facies deformis fere caninam exprimebat, auriculis pendulis; oculi ſolitæ magnitudinis eminentiorem faciëi partem occupabant. Frons, calvaria, cerebrum, & cerebellum ſeſe non offerebant. In parte, faciëi oppoſita, durum quoddam corpus, figura primæ vertebræ, alata, carnea mole obductum, protuberabat, ſub quo foramen inſigne penetrabat ad vertebrarum cervicalium

ſium frontis, verticis, occipitis, lamella oſſea erat, intime nexa illis partibus, ad maxillam ſuperiorem pertinentibus, quibus cerebrum incumbere ſolet. Cerebrum nullum erat. Sub lamella externa dicti oſſis ſubſtantia ſpongioſa & tenera deprehendebatur. —— Denys ampt en pligt der Vroedmeeſters pag. 197. fig. 5. 6. Blanchott in ſelect. Phyſico-oeconom. Stutgardiæ 1749. 2. ſt. pag. 127. Pettman Nov. Act. Phyſ. Medic. Tom. 3. pag. 493. Cl. van Doeveren Obſervat. Academ. pag. 45. Fœtus, de quo agit, capitis, collo breviore ſuffulti, ſuperiore parte maxima erat deſtitutus. Cranii quippe galea fere a ſuperciliis, oculos permagnos & valde protuberantes ſuperne definientibus, usque ad imam occipitis partem deërat; oſſa temporum compreſſa, & in duo quaſi tubera nonnihil elevata erant. Oſſium defectum adimplebat maſſa ruberrima, deformis, cerebri rudera exhibens, tenui membrana tecta, humorem ſanguinolentum, per foraminulum, quod durante partu factum erat, effundens. Cultro anatomico fœtum non ſubjecit. ——— Acrel tal om fostrets sjukdomar i Moderlifvet. Stockh. 1770. pag. 24. J. Bang Societ. Medic. Havnienſ. Collect. vol. 1. pag. 92.

(*d*) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 2. obſ. 36.

calium & dorſalium thecas, quæ, licet membrana quadam firma ſuccinctæ, omni tamen medulla deſtitutæ conſpiciebantur. Diſſecto cadavere, nullibi præterquam in capite naturæ defectus inſignis notabatur. Figuras capitis, ab anteriore & poſteriore viſi, ut & oſſium mundatorum adjecit Obſervator, ſed tales, ut partes ex iis determinare non liceat. Nec accuratior in hisce fuit Kerkringius (*e*), qui deſcripſit, & delineavit infantem ſimilem, cujus caput cum noſtro in multis convenire videtur. Exactam vero talis caſus inveſtigationem inſtituit, & cum Wepfero communicavit Harderus (*f*). Puellæ in loco naturalis hiatus oſſa cranii in peripheria ſesquipalmæ latitudine diſtabant, aperta plane ac late ſuperiori cranii parte, ac ſi ab oculorum ſummitate ſupra aures ad occiput usque cultro lato prædicta oſſa eſſent abſciſſa. In medio divulſorum oſſium propullulabat, loco cerebri, maſſa quædam, carnea, ſolidior intus, & extus ſaturato rubore perfuſa, ex quatuor vel quinque portionibus, ceu adunatis glandulis majoribus, compoſita, quæ tamen nec cerebri anfractus vel mæandros, nec cerebrum & cerebellum ullatenus exprimebant. Maſſa hæc membrana valida tecta fuit, qua adaperta, nihil præter carnem

(*e*) Spicileg. Anatom. obſ. 23. pag. 56. tab. 9.
(*f*) Ephem. Nat. Cur. Dec. 1. ann. 3. pag. 224.

nem ſanguinolentam viſum eſt, atque veſiculas, in dextro latere eminentiori aquâ flavâ plenas. Nulli ventriculi vel eorum veſtigia detegi potuerunt, multo minus reliquarum cerebri partium apparatus. Inter protuberantias anteriores ac poſteriores, digito leniter divulſas, ductus erat ſatis patulus, ut calamum ſcriptorium admitteret, in ſpinalem medullam deſinens, quæ hic ad naturalem conſtitutionem quam maxime accedebat. Rudimenta nervorum mollium, fractu facilium, ab utroque latere in baſi maſſæ carneæ, & principio ſpinalis medullæ, comparuerunt.

Deſcribit ipſe Wepferus (*g*) puellam, quæ diem circiter vixit, ſed vitæ hujus uſuram, convulſionibus attrita, amiſit, cujusque caput monſtroſum erat. Primo intuitu occurrebat moles convexa, rubicunda, anfractuoſa, ſimilis fere cerebro jam denudato, ſuperficies vero rubicundior & quaſi carnoſa erat. In dextro latere, blanda manu, membrana rubicunda, tenui, ſeparata, tota moles conſtare viſa eſt ex plurimis veſiculis, tenuiſſimorum filorum ope inter ſe cohærentibus, majoribus, minoribus, limpidiſſimam aquam continentibus, vices cerebri ſupplentibus. His ablatis baſis cranii maximam partem plana erat. Oſſa petroſa utrimque & anterius criſta galli leviter prominebant, cribro-

(*g*) Ibid. pag. 205.

brofum os videbatur obliteratum. In media bafi, ubi fella equina offi fphenoïdi infculpta eft, finus erat fuperficiarius, in quo duo inveniebantur corpuscula, phafeoli magnitudine, juxta fe pofita, quibus in parte poftica aliud rotundum, pifi mediocris magnitudine adjacebat. A tribus illis corpusculis medulla fpinalis, in progreffu amplior, procedebat per finum alium fuperficiarium, ad foramen magnum occipitis. — Tria hæc corpuscula medullofa erant, fubcineritia, æqualia, anfractibus & finibus ferme deftituta. Ab illis antrorfum duo nervi ad oculos pergebant; ab utroque latere procedebat nervus major, foramini offis petrofi infertus. Aliæ fibrillæ ex lateribus dictorum corpusculorum prodibant. Aberat os frontis ad criftam galli, fyncipitis, temporum, lambdoïdëi maxima pars. In facie omnia rite erant conformata.

Infanti, quem vidit Saviard (*h*), maxima pars offis frontis, occipitis, temporum deficiebat, & tota aberant verticis offa. — Magnum offis occipitis foramen tectum erat membranâ, fimili duræ matri, & in hac finus erant laterales, unde fanguis fefe evacuabat in jugularem internam. — A latere fellæ turcicæ duo cernebantur corpora fpongiofa, quorum alterum magnitudinem nucis juglandis, alte-

(*h*) Heelkund. Waarneem. pag. 174.

alterum olivæ habebat. —— Vixit ſex horas. —— In altero infante, quem idem obſervavit (*i*), aderat ſolummodo pars inferior oſſis frontis, quæ ſuperiorem portionem orbitarum facit; parva linea ab oſſiculis naſi ſeſe extendebat ad ſellam turcicam, pro parte oſſe frontis tectam. Verticis oſſa aberant; occipitis non niſi pars inferior conſpiciebatur, quæ foramen magnum format; hoc autem, a poſteriore planum, ad altitudinem ſex linearum adſcendebat. Supra hoc foramen rubicundus ſeſe offerebat tumor, cum medulla ſpinali communicans, ſanguine repletus. Squammoſa oſſium temporum pars deficiebat, multiforme aderat; ſed cribriforme cum criſta galli non conſpiciebatur. Vixit quatuor dies, ſeſe movebat, ſugebat, clamabat.

A ſana matre, nullum omnino malum per totum graviditatis tempus paſſa, natus puer traditur, omni modo bene conformatus, ſi ſolum excipiatur caput, cujus pars ſuperior, depreſſa, inæqualis, integumentis rubris tecta. His ſeparatis os frontis videbatur in os multiforme depreſſum; partes ſquammoſæ oſſium temporum deërant, ut & oſſa verticis; occipitis oſſis ſola aderat baſis, quæ conjungitur cum multiformi, & in media ipſius parte erat foramen pro medulla ſpinali. Cerebrum nullum. Caroti-

(*i*) Heelkund. Waarneem. pag. 180.

rotides & vertebrales in membranam, offa tegentem, parvos fpargebant ramos. — Medulla fpinalis infra tertiam vertebram incipiebat, confueto modo nervis originem præbens. Oculi, qui ad fummitatem frontis videbantur pofiti, & maxime prominebant, erant naturales, omnibusque fuis gaudebant nervis. In facie nil notatu dignum occurrebat. — Adfirmabat obftetrix, vivum in lucem prodiisfe hunc infantem. Gravida motus maxime moleftos circa finem geftationis perceperat (*k*).

Caput puellæ, quam examinavit Monton (*l*), parte maxima carebat. Pars fuperior offis frontis, offa verticis, partes fquammofæ offium temporum, pars fuperior offis occipitis defiderabantur. Loco cerebri faccus erat, ferme rotundus, ex dilatata dura matre formatus, materiam rubellam, fpongiofam, fibrofam continens, unde nervi originem ducebant. Ad tertiam usque colli vertebram fefe extendebat faccus hicce. Pars inferior & pofterior osfis occipitis feceflerat in portiones duas, & colli, dorfique vertebræ pariter a pofteriore hiabant usque ad primam lumborum, ac tegebantur dura matre, non cute, quæ, fiffa, & in utroque latere cicatrice obducta videbatur.

Unde-

(*k*) Buffiere in Philofophical Transact. N. 251. pag. 141.

(*l*) Lettre a Mr. Andry au fujet d'un Enfant monftreux, Journal des Sçavans. Août 1722. pag. 186.

Undecim horas poſt partum vixit puer ſeptimeſtris, a matre morboſa in lucem emiſſus, cujus cranium ſimili laborabat deformitate, ac in præcedente infante. Os frontis, occipitis, & oſſa bregmatis plane aberant. Oculi ſummum tenebant faciei, ſuis orbitis vix incluſi. —— Tota facies referebat faciem capitis, cui, conſueta methodo conſuetaque dimenſione, cranium eſt ſerrâ amputatum: ſaltem hic ora oſſium, a natura aberrante, ita decurtatorum communi integumento eousque erat coöperta, quo membrana quædam reliquam cranii baſin in plano contegebat; ſaltem in medio fere hujus ſpatii prominebat os ſphenoïdes nudum, & inæquali bifida facie ſtatim conſpicuum. Expanſa ſuper planam baſin cranii dicta membrana rubicunda & ſanguine ſuffuſa apparebat, ſuiſque ſulcoſis tractibus ita tranſparentibus, ſpem ante aperturam faciebat ſubtus latentis cujusdam tenuis cerebroſi tractus, ſed ſpes fefellit. In medio baſeos cranii conſpicui inæquales, & bifidi quaſi proceſſus oſſis ſphænoïdis, nonnullis corneæ excreſcentiæ eſſe videbantur. In poſtica occipitii parte membranæ ſuper extenſæ rotundum habebant foramen, per quod ſtilo explorare licebat, hic latere aliquid cerebri. —— Reliquæ corporis partes erant bene fabrefactæ. —— Membranis, baſin cerebri contegentibus, decuſſatim diſſectis, nihil in anteriore baſeos cranii parte, ubi alias bina cerebri hæmiſphæria eſſe

ſolent,

ſolent, inventum fuit, quam membrana, venoſis tractibus turgida, ſanguine quaſi ſuffuſa. — Sub iſta autem membranæ parte perforata, quæ occipitii baſin contegebat, ſtatim in conſpectum venit medulla ſpinalis, inter quam & os ſphænoïdes bina cerebroſa hæmiſphæriola cum interjacente conariolo conſpiciebantur, quæ reclinata uni quartæ ſegmenti cutanei, in crucem facti, parti adhærebant. — Ex medulla ſpinali nervi oriebantur. Duo exiles ad anteriorem cranii baſin procedebant, & inde ad oculos. Sed nervorum diſtributio non exacte inveſtigata eſt (*m*).

Celebris olim Holmienſis medicus van Horne Bromelio diſſecandum obtulit infantem maſculum, novimeſtrem, mortuum editum, cujus truncus & extrema ſatis bene formata erant, ſed vultus deformis. Tota quippe cranii pars ſuperior, ſerrâ quaſi in orbem ablata, deërat, deficientibus ejusdem binis oſſibus frontalibus, ſyncipitis, & maxima parte temporalium atque occipitis, cujus tamen extremitati, adhuc ſuperſtiti & inclinatæ, cutis capillata & calloſa quaſi adhærebat. Totum capitis globum dura mater nuda & naturalis obtegebat, qua ſublata proceſſus quidam falciformis, & ſimul laterales, ſub eadem obſervabantur, ſed ne minimum quidem cerebri & cerebelli vel medullæ ob-

(*m*) Act. Medic. Berolin. Dec. I. vol. 8. pag. 7. ſeq.

oblongatæ veſtigium, verum illorum loco totam cavitatem adimplebat lympha rutilans. Medulla ſpinalis theca ſua vertebrali integra continebatur, auditorii etiam, optici, & ad oculos, linguam, naſumque excurrentes cæteri nervi, exiles, & quaſi membranacei, per foramina ſua diffundebantur, ſed unde ortum traxerint, & quomodo vaſa arterioſa & venoſa diſtributa ſint, ob partium corruptelam, effuſumque ſanguinem mucoſum, certius cognoscere, non licuit (*n*). — Hoc in caſu & frontis & occipitis partes majores ſupererant, quam in noſtro.

Exempla, quæ hactenus enarravi, quæque non omnia æque accurate deſcripta ſunt, magis minusve, non autem perfecte conveniebant cum obſervatione, quam primo capite dedi; aſt illi caſus, quos memoriæ prodiderunt Morgagni, Haller, Buttner, talis naturæ ſunt, ut ferme ſimiles, ſi non plane easdem, deviationes exhibeant, & ea propter vel tanto magis hic ſubjungi mereantur, quia ex noſtris figuris horum virorum annotata non parum illuſtrari poſſunt.

Ter infantem, cerebro deſtitutum, cultro anatomico examinavit Ill. Morgagni, & omnes hosce caſus, qui annotarentur, dignos cenſuit, nullum vero figuris illuſtravit.

(*n*) Acta Litterar. Sueciæ anni 1725. pag 98.

vit. Breviter de primo caſu, quem una cum Vallisnerio vidit, agit (*o*), dicitque, infantem, optimo habitu totius corporis, cunctisque visceribus rite conſtitutis, præditum, cerebro cerebelloque caruiſſe, nervos autem eodem modo ſeſe habuiſſe, ut ſaniſſimo cerebro ſolent. Huic, ut alibi monet (*p*), cranii nihil, præter baſin, erat, neque hæc tota, nam quicquid de ipſa eſſe ſolet, poſt magnum oſſis occipitis foramen, deſiderabatur. Prolixius vero, & admodum exacte, cranium alterius infantis deſcribit (*q*).

Collum huic infanti nullum, nullum occiput, nullum ſyncipuť, frons nulla; pro his omnibus membrana erat, laxa, rubicunda, mediocri tenuitate, niſi qua in hydatidem unam aut alteram majuſculam haud procul ab anterioribus finibus, nonnihil craſſeſcebat. Sub his oculi, cum anterior pars maxima deeſſet orbitarum, antrorſum prominebant. Ab lateribus pariter utriusque auriculæ pinna, deorſum concidens & convoluta, ſpeciem inſolitam exhibebat. Hæc tamen ſi excipiantur, & dexter pes introrſum contortus, reliquum faciei, atque adeo corporis, ubique ferme ſecundum naturam conſtitutum, & probe nutritum apparebat, magnitudine, quæ fœtui ſemeſtri aut paulo majori

(*o*) Adverſar. Anatom. 2. animadv. 35. pag. 72.
(*p*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 12. art. 6.
(*q*) Epiſtol. Anatom. XX. artic. 56.

jori convenire videtur. Sublata rubicunda membrana, quæ integumentorum, offeique fornicis cranii loco erat, nihil illi, nifi cranii bafis, fuberat, & hæc informis atque imperfecta; quippe maximam partem efficiebant offa petrofa, prædura, & fecundum naturam fe habentia; nihil usquam cerebri, nihil cerebelli, nihil oblongatæ medullæ, nihil incipientium nervorum. Optici, ab oculis introrfum investigati, intra craffitiem bafis cranii finiebantur. Qua vertebræ cervicales effe debuiffent, foramen ad fummam dorfi fpinam confpiciebatur, non parvum, & fecundum ejusdem longitudinem illic apertum. Intra hoc fpinalis medullæ initium confpiciebatur. Hæc repente ibi & per fe incipiebat, inde per univerfum fpinæ tubum producebatur. Nervi, ex hac ex ordine emiffi, erant tenues; medulla ipfa ab fummo ad imum prætenuis, & ex rubente tunica, fed non ex medullari conftabat fubftantia. Itaque fpinæ tubus erat propemodum inanis, & illius parietes rubicunda inveftiebat membrana, ejus fimillima, quæ pro cranii fornice fuit, ut pro dura matre utrobique haberi debuerit.

His addit fectionem puellæ a Santorino inftitutam, fibique ab amicis communicatam (*r*). Corpus optime nutritum ea magnitudine erat, quæ conveniret jufto partus tempore

(*r*) De fed. & cauf. morb. Epift. 12. art. 6.

pore in lucem emiſſæ puellæ, ut hæc ſtatim a partu mortua erat. Summum duntaxat caput valde erat depreſſum, a quo cum ſublata eſſet membrana craſſa, capillatæ cuti penitus connata, non cranii fornix, non cerebrum, quæ nusquam erant, ſed quædam quaſi veſica conſpiciebatur, in qua nil niſi aqua flava. Ab hac veſica, quæ anteriora tenebat, prorſus ſejuncta in cranii baſi, atque adeo in ipſa medullæ oblongatæ ſede, erat particula, nucleo amygdalæ non major, quæ cerebelli loco eſſe poſſet.

Tertium exemplum, quod Cl. Morgagni memoriæ prodidit (*s*), quoad cerebrum, maxillam inferiorem, cum noſtra obſervatione convenit. Nullum apparebat collum, ſupra oculos vix aliquid erat frontis, ex eoque loco pro communibus corporis integumentis, una erat membrana rubra, quæ capitis, minime ibi extuberantis, imo in poſteriora declivis, ſuperiora obducens, per medium dorſum ad thoracem ferme infimum pergebat, quanto magis deſcendens, tanto minus lata; ſub qua poſteriore membranæ parte asſurgebant protuberantiæ duæ oſſeæ, ut videbantur, quæ ſingulæ a ſingulis lateribus capitis profectæ, & quo longius ab ipſo deſcendebant, eo minus elatæ, magisque inter ſe accedentes, ſpinam ſubeſſe bifidam indicabant. —— Sub inci-

(*s*) De ſed. & cauſ. morb. Epiſt. 48. art. 50.

incisa capitis membrana rubra, quæ erat tenuis, nihil quod pro cerebri, cerebelli, & oblongatæ medullæ reliquiis accipi posset; apparuit, nisi duo quasi cornicula, quæ crassa, mollia, & ex rubro fusca, singula in singulis anterioribus basis cranii lateribus prominebant, dissecta enim, præter concretum sanguinem, mucosam quamdam ostendebant materiam. Iis corniculis illa ossis frontis pars suberat, quæ fornicem orbitæ posteriorem facit; nam anterior deërat, deërantque syncipitis ossa, & de osse occipitis quidquid non est, ante magnum, quod nullum propterea hic erat, ipsius foramen. Temporum autem ossa erant quidem, sed deorsum in latera retrorsumque protensa. Ad quorum illa foramina, quæ auditorii ingrediuntur nervi, frustra horum nervorum, ut aliorum pariter, in hac cranii basi, quærebantur initia. —— Maxillæ inferioris ea erat longitudo, ut ultra superiorem, quamvis hic inter descendendum valde in anteriora protensam se antrorsum extenderet. Intervallum inter partem dextram & sinistram longius quidem, sed multum, quam consuevit, angustius erat, & hoc singularis insuper arctabat utriusque crassitudo. Ad menti inferiora ambæ hæ partes in unum os coaluerat. —— Spina erat bifida, & singulari ratione incurvata. Huic observationi adjunxit Morgagni aliam Valsalvæ (*t*), aliam Baronii (*u*).

Septi-

(*t*) De sed. & caus. morb. Epist. 48. art. 48. 49.
(*u*) Ibid. art. 53.

Septimeſtri fœtui, quem ſecuit Hallerus (v), facies juſto brevior erat, oculi valde prominuli, frontis inſolita brevitas. Deërat frons pene tota, & ſupra oculos cutis cum dura matre continuabatur. Deficiebat omnis illa oſſea compages, quæ a ſuperciliis ad crucem occipitis convexa, & ovi dimidium referens, capitis fornicem efficit. —— Cerebri loco nihil aderat, inciſa dura, & in hoc corpusculo mire carnoſa membrana, præter glanduloſa quædam corpuscula, non diſſimilia lymphaticarum glandularum. Nudatis oſſibus, os petroſum inter omnia oſſa cranii elatiſſimum & nudum erat, quod caput utrimque terminabat. Foramina cæterum ſolita vaſorum, & nervorum & carotidum trunci & foſſæ jugulares ſuis locis reperiebantur, nervorumque conſuetæ viæ, inque ipſis aliquot funiculi. Sella equina & proceſſus clinoïdei legitimi aderant; verum deërat oſſi frontis perpendicularis lamina, ea vero, quæ, horizonti parallela, orbitæ lacunar perficit, brevior juſto remanſerat, unde indecora oculorum prominentia, pulſis quaſi antrorſum a depreſſo oſſe oculis. Squammoſum os inclinatum erat, & in horizonti parallelam planitiem reflexum, in cranium introceſſerat, nullo manente elevatæ laminæ

(v) Opuſc. Anatom. pag. 282. ſeq. Eundem hunc caſum, titulo Exempli deficientium oſſium cranii, deſcripſit etiam tractatu de monſtris Oper. min. Tom. 3. pag. 13.

minæ temporalis veſtigio. Syncipitis oſſium ne veſtigium aderat. Sed & occipitis os vix aliquantum ſuper magnum foramen adſcendebat, tota ea parte mutilum, quæ poſteriorem capitis rotunditatem perficit. Vertebræ colli tantum quinque fuerunt, earumque quinta, amplior, hiabat. Spinalis medulla inebriata quidem rubro gelatinoſo liquore, adfuit tamen, dura ſua, & molli, membrana & arachnoïdea defenſa.

Puellam, poſt enatum puerum vivum, mortuam in lucem emiſſam, ſine cranii fornice, cerebroque, deſcribit Buttner (*w*), & hæc obſervatio magis, quam ulla alia præmiſſa, cum noſtra convenit. Corpus, artusque bene erant conformati, ut in juſto tempore enatis. Oculi multum prominebant. Convexa cranii pars aberat, & videbatur fornix ſerræ ope ablatus. Cutis frontem ſolito modo tegebat, ſed, ubi ad planam capitis partem devenerat, albido margine circumcirca terminabatur, a quo membrana tenuis mollis, fuſca, tres pollices longa, totidemque lata oriebatur, quæ tamen veræ cutis, ſed hic degeneratæ, continuatio videbatur. Media in parte apex oſſiculi cujusdam prominebat, & ante hunc apicem foramen erat, inſtar valvulæ, quod ſtilum admittebat, quæ ſub dicta tenui membrana

(*w*) Anatomiſche Bemerkungen pag. 92. 100. ſeq.

brana ſic potuit moveri, ut conſtaret, hanc oſſibus non adhærere. Oſſa, quæ ſuperiorem cranii partem formant, aberant; in nucha molle quid detegebatur, parvumque foramen, per quod ſtilus immitti potuit, & ex quo medulloſi aliquid proveniebat. —— Separata membrana a ſubjectis oſſibus, ne minimum cerebri aut cerebelli ſeſe offerebat; baſis cranii oſſea mox in conſpectum veniebat, & prominens oſſeus apex erat illa oſſis occipitis pars, quæ cum poſteriore parte baſeos oſſis multiformis, ſeu ſellæ turcicæ, connecti ſemper ſolet, & huic medulla oblongata incumbebat. Carotides arteriæ, cervicales, ſinus laterales duræ matris aderant. Ex medulla oblongata omnes ferme prodibant nervi. Optici vero originem trahebant ex parva portione medullari, a quoque latere oſſis frontis ſita. —— Criſta galli non conſpiciebatur, ſed ad partem oſſis frontis ſuperſtitem videbatur deſinere ſella turcica, cujus figura etiam inſolita erat. —— Superiores oſſis frontis partes deficiebant, illiusque lamellæ, quæ ſupremam cavi oculi partem formant, erant admodum tenues; cava hæc ergo ſolitam non habebant profunditatem. Verticis oſſa duo una cum ſquammoſis deſiderabantur, aderant vero petroſa. Oſſis occipitis pars ſuperior non animadvertebatur, ſed in utroque latere portio inferior hujus partis, cum qua pars lateralis ejusdem, oſſis conjungitur (os occipitis enim in neonato ex quatuor

par-

partibus conſtat) ſupererat, & verſus exteriora in apicem deſinebat, qui, oſſi temporum incumbens ad frontis os ſeſe extendebat. Hæ duæ portiones, ubi dura mater medullam ſpinalem in ſpecu vertebrarum comitatur, non junctæ, ſed ab invicem ſeparatæ erant. — Palatum fiſſum erat, eique duplex adhærebat uvula.

Bene conformata cæterum hæcce puella vixit, ſeſe movit intra uterum, ſicque confirmavit, absque cerebro fœtus vitam ſubſiſtere poſſe; ſed & tales infantes ſubinde (ut caſus alii, allati, etiam probarunt) vivos in lucem prodire, atque per aliquot temporis ſpatium vitam protrahere poſſe, eidem Buttnero conſtitit (x), cum puellam, ſimili ferme cranio, ac præcedens, gaudentem examinavit. Baſis cranii membrana etiam tecta erat. Cerebri, cerebelli, & medullæ oblongatæ nihil aderat. Pars parva oſſis frontis ſuperſtes, oſſa petroſa, ſella turcica, cum parte oſſis occipitis, firmiter invicem concreta, formabant dictam baſin. Os cribroſum adeo erat compreſſum, ut criſta galli & lamina cribroſa conſpici non potuerint. Sub margine oſſis frontis in quoque latere portio parva medullaris erat, unde nervi optici progrediebantur. Parti oſſis occipitis, quæ cum baſi oſſis multiformis conjungitur, non accumbebat medulla oblon-

(x) Ibid. pag. 110.

oblongatæ, sed sanguis coagulatus, qui foramen magnum etiam intrabat. Separata dura matre ab interna ossis occipitis superficie, comparebant sinus laterales. Ossa verticis deficiebant. — Ossa petrosa conjungebantur cum osse occipitis; ab anteriore superstes ossis frontis pars incumbebat parti squammosæ ossis temporis, quæ crassum marginem formabat. Multiforme os carebat processu magno laterali, cum quo, in aliis craniis, pars squammosa ossis temporis conjungitur. Sella turcica multum erat compressa, & processibus clinoïdeis anterioribus os frontis adeo incumbebat, ut cribriforme distingui non posset.

Longe sæpius in fœtubus sexus sequioris deformitates, hactenus descriptas, fuisse visas, quam in maribus, observavit Morgagni (y), confirmat hoc noster casus, ut & alius, quem postea vidi, fœtus septimo graviditatis mense, una cum alio, bene conformato potioris sexus, in lucem emissi, cui cranium simili modo erat conformatum, ac infanti, cujus descriptionem primo capite dedi: integumenta, qualia totum corpus investiebant, caput integebant, nullaque aderat fissura, ad medullam spinalem tendens, sed ibi loci fovea quædam conspiciebatur satis profunda, in cœcum, tenui membrana obductum, finem termi-

(y) De sed. & caus. morborum Epist. 12. art. 6. Epist. 48. art. 49.

minata. Quantum conjectura assequi licuit, sectionem enim instituere non potui, cranium, si non perfecte eodem modo erat conformatum, saltem pro maxima parte cum dicto conveniebat. Nullum adesse videbatur foramen magnum. Frontis ossis maxima pars aberat, & verticis ossa deficiebant penitus. Adeo complanatum erat totum cranium, ut vix ullum cerebrum adesse potuerit.

Observationem Clar. Morgagni probant ulterius ferme omnia exempla, quæ attuli. Singularis autem est Henckelii observatio fœminæ, quæ duas puellas, monstroso tali capite præditas, duos vero pueros, bene conformatos, in lucem emisit. Alteram puellam secuit, &, licet anatome nullo modo exacta sit, inde tamen constat, cerebrum adfuisse nullum; ossis occipitis apicem fuisse bifidum, duas vero, in quas recessit partes, versus latera fuisse reclinatas (z).

(z) Neue Medicinische und Chirurgische Anmerkungen. I. Samml. pag. 74. seq.

CAPUT QUARTUM.

De causa maxime probabili degenerationis cranii hactenus descriptæ.

Qui attendit ad communicatas hactenus verorum acephalorum, illorumque, qui minus bene sic dicuntur, & quorum catalogus adaugeri facillime posset (*a*), observationes, mirabitur, toties tales obtigisse casus, tot miseros in lucem emissos fuisse infantes, qui vel omni encephalo, vel maxima cerebri parte, destituti, aut in partu mortui sunt, aut e vita, cujus usura vix ipsis erat concessa, mox secesserunt, sed simul hanc movebit quæstionem, cuinam causæ hæcce monstrositas sit adscribenda?

Si

(*a*) Conf. Mauriceau Traité des maladies des femmes grosses, pag. 115. 116. Preston in Philosoph. Transact. n. 226. pag. 439. Tyson ib. N. 228. pag. 533. Heister Observ. Medic. Miscell. obs. 14. pag. 30. in Halleri Collect. Disput. Anatom. Tom. 6. pag. 740. Johnston in Philosoph. Transact. vol. 57. pag. 115. Heuermann Vermischte Bemerkungen 1. Band pag. 313. Tab. 4. —— Adservatur etiam in Museo Societatis Scientiarum Harlemensis sceleton talis acephali. Hujus cranium in multis cum nostro convenit, spina bifida est, totaque hiat. Cum exsiccatum sit, & hinc cartilagines, inter ossa mediæ, formam amiserint suam, partes omnes non tali distinguere modo licet, ac in recenti.

Si illos effectus imaginationi adſcribendos eſſe cenſerem, quos inde derivant multi, memoratum etiam caſum ipſi tribuere, foret facillimum: interrogata etenim de omnibus, quæ, durante graviditate, acciderant, mater, primo quidem, nullam ſibi cognitam cauſam eſſe, cui deformitatem ſui infantis adſcriberet, faſſa eſt, poſtea autem in mentem ſibi revocavit, ſe, in principio graviditatis, ſuos, qui ſimiarum geſticulationes admirabantur, vocaſſe infantes, ne forte ab iisdem læderentur, &, cum non obedirent, alterum, manu prehenſa, ad ſe traxiſſe, mox vero majorem ſimiam in ſe inſiliiſſe, atque abdominis dolorem excitaſſe, ſic ut maxime perterrita receſſerit. Verum a tot viris celeberrimis, exemplis adeo luculentis, demonſtratum eſt, omnes monſtroſitates ab imaginatione (licet negari non poſſe videatur, illam diverſos in corpus humanum effectus exſerere) non eſſe derivandas; alia itaque cauſa videtur quærenda, & hæc duplex eſſe poteſt, vel externa vel interna.

Cel. Hallerus, poſtquam fœtum humanum ſeptimeſtrem, ſine cerebro editum, examinaverat, & ſuam hanc obſervationem cum multis ſimilis fabricæ exemplis contulerat, fœtum hunc ab aliqua injuria externa in monſtri formam fuiſſe deturpatum, non vero a primis retro principiis peculiarem fabricam retuliſſe, ſtatuit (*b*). Rationes, quas adducu-

(*b*) Opuscul. Anatom. pag. 290.

ducit, optime in nostrum etiam casum quadrant, & hujusmodi videntur, ut vix ullus dubitandi locus supersit. Nervorum aderant foramina, arteriarum & venarum, & non solum alienissimum a sapientia naturæ ipsi videtur, ivisse ad cranium arterias, venas, nervos, in quo nullum cerebrum esset, verum omnino sanæ rationi contrarium. Vestigia passæ violentiæ ubique nimis manifesta erant; introrsum elisum os squammosum injuriam exprimebat comprimentis potentiæ; consentiebat undique occipitis & frontis deficiens lamina. Dubium itaque Hallero non videbatur, aliquo tempore, a vehementi causa, fœtus caput elidente, mollia adhuc capitis ossa, undique compressa, crepuisse, & fluidum hactenus cerebrum & cerebellum elisisse, minima superstite particula; & periisse in ea tempestate ossa syncipitis; & ossa temporum figuram mutasse, quemadmodum a simili violentia frequenter in fœtubus, cerebro destitutis, tumores, sanguine pleni, reperti sunt, herniæ cerebri, ut multis adductis exemplis probat; videtur autem ipsi hoc tempus præcox fuisse, & inter initia humanæ formæ, quia cutis cum dura membrana continuo nectitur; dura autem membrana a pericranio, in primis vitæ initiis, nullo intervallo distat, sed nuda nudo, tanquam altera lamina subest, & sensim separatur a pericranio, internascente ossea materie cranii.

Si

Si jam mutationes adtendimus, quas in nostro fœtu subierunt ossa cranii, illa certe ex compressione, ex violentia externa, (forte a simia insiliente) superiori capitis parti illata, derivari, explicari, possunt, præsertim, quia hæc locum habuit eo tempore, quo ossa nondum osseam duritiem induerant. Potuit fornix cranii sic deprimi, ut ossa temporum, lateralem ipsius partem constituentia, a se invicem removeri debuerint; apex ossis occipitis in duas secedere partes, alteram dextrorsum alteram sinistrorsum dimotam, sic ut, destructis ossibus verticis frontisque, consumto cerebro & cerebello, cui vix ullum spatium amplius supererat, nuda basis conceptaculi cerebri, non tantum sese monstraverit, verum etiam hujus media pars multum adsurrexerit, lateralibus depressis. Tanto autem probabilior videtur hæc sententia, quoniam plurimi infantes, qui tali deformitate laborarunt, una cum alio, robustiore, vivo, valente, fœtu in utero fuere contenti, quo certe in casu alter alterius incrementum impedire potuit. Rationes, ob quas cum Hallero hac in re sentio, eædem etiam sunt, quæ Celeberrimum hunc virum permoverunt, ut dictam amplecteretur sententiam. Aderant nervi omnes, aderant vasa vertebralia, carotides arteriæ, venæ jugulares, aderant solita foramina, per quæ decurrebant, aut transire debuerant, licet non omnia solitis locis posita essent, & nonnulla confluxerint; partes omnes col-

colli, maxime compreſſi, ob ſanguinis circulum, his in locis non adeo liberum, ſed multum impeditum, ſuffuſo quaſi ſanguine turgebant. Dictæ autem partes omnes vasculoſæ, ſi a primo initio caput ſic fuiſſet formatum, non adfuiſſent, non ſanguinem accepiſſent, nervi non fuiſſent detecti, propriis in foraminibus non eſſent viſi, niſi olim adfuerit cerebrum.

Verum etiamſi hoc modo ortus dictæ degenerationis explicari poſſe videatur, conſtetque, cauſam externam illi malo originem præbere poſſe, tamen ab interna ſimile malum etiam deduci poſſe, jure oſtendit Clar. Morgagni, eique pariter adſtipulatur Hallerus.

Mirabile viſum in ejusmodi obſervationibus eſt, inquit Morgagni (*c*), cerebrum defuiſſe, id vero aliquanto minus homines fortaſſe mirarentur, ſi cogitarent, minime neceſſe eſſe, ut a primordiis defuerit, ſed, cum primum eſſet, poſtea vi morbi ingruente, ſenſim extenuari, & demum abſcedere potuiſſe. —— Quid, ſi hydrocephalum aut ſolum, aut cum tumore ad cervicales vertebras conjunctum, fœtui accidat? Quid ſi poſtquam tenera adhuc cranii oſſa, premendo urgendoque, alia ab incremento ulteriore prohibuit, alia pervertit; ſi poſtquam cerebrum multo tenerri-

(*c*) Epiſtol. Anatom. 20. artic. 57.

nerrimum, incredibilem in modum attenuavit, demum crescente usque & usque aqua, tumoris integumenta perrumpat, indeque & aqua & cerebrum, magna ex parte in aquam resolutum, effluant? — Quam sententiam confirmare videntur & hydatides, in multis talibus casibus in dura matre visæ, & foramina ad initium medullæ spinalis conspecta, quale in casu, primo capite descripto, etiam obvium fuit. Suam autem hancce opinionem ulterius postea exposuit (*d*), ostenditque, quales inde mutationes in ossibus suboriri soleant. Vertebrarum degenerationes in ita dicta spina bifida quis attendat, easque cranio applicet, & intelliget, aquam, quæ, antequam tumor disrumpitur, in fœtubus partes laterales vertebrarum, cum suis corporibus inter se cartilaginis ope nexas, tantopere ab invicem removet, ut insignis hiatus detur, ubi processus spinosus adesse debebat, in capite etiam collectam, sic a se invicem dimovere cranii ossa posse, ut planiorem offerant superficiem (*e*). Ex hydrocephalo disrupto illum etiam explicari posse casum, monet Morgagni (*f*), quem supra attuli (*g*), in quo cranium

(*d*) De sed. & caus. morb. Epist. 12. art. 6. 8.

(*e*) Conferantur, quæ hac de re dixi Exercitat. Academ. cap. 4. pag. 50. 64.

(*f*) De sed. & caus. morb. Epist. 48. art. 50.

(*g*) pag. 52.

nium defcripto modo erat vitiatum, & fimul tota fpina bifida; & Hallerus (*h*) fpinam bifidam & deformia absque cranio capita pleraque hydrocephalo tribuit, qui paulatim cerebrum confumit, ut aqua fola fuperfit, dein offa tenuia reddit, inde deftruit, hiatumque facit, per quem cerebrum exit, & aqua fub ipfa integumenta erumpit.

Ex dictis hactenus formanda hæc conclufio videtur, tales, quales multi defcripferunt, qualem ipfe hoc in opufculo delineavi, infantes, ita dictos acephalos, a caufa vel externa vel interna, ex preffione, in tenerum caput agente, vel ex hydrocephalo, dicto modo defcriptas mutationes producente, verofimiliter effe deformes, & monftrofitates has dirorum morborum, embryones affligentium, connatorum, minimeque infrequentium, ingratas effe fequelas (*i*), non vero tales una cum fœtu eodem tempore effe formatas (*k*). Novi equidem effe Auctores celeberrimos, & inter hos Clar. Prochaska (*l*), qui dictis caufis non multum

(*h*) De monftris lib. 2. cap. 6. Oper. minor. Tom. 3. pag. 136.

(*i*) Conf. Roederer Diff. de vi imaginationis in fœtum negata. Petropol. 1756. pag. 78. & Opufcul. pag. 124.

(*k*) Hanc fententiam, allato exemplo, probare etiam ftuduit Tyfon Philofoph. Transact. n. 228. pag. 533.; pluribusque oftendit Buttner Anatom. Wahrnehm. pag. 100. 120. hanc caufam defcripti vitii probabilem effe.

(*l*) Annot. Acad. fafc. 2. pag. 71. 139.

tum tribuunt, & posteriorem sententiam esse amplectendam censent; stet sua cuique in re, quæ decidi nunquam potest, salva sententia. Mihi, qui hypotheses plane inutiles, sæpe maxime noxias, puto, sufficit, brevibus ostendisse, probabiliter in meo infante, in similibus aliis, rite formatum fuisse cranium, sanum adfuisse cerebrum, cum inde originem trahentes, & ad illud tendentes partes omnes bene conformatæ & sanæ fuerint; cranium autem vel a causa externa, in caput agente, vel a collecta intus aqua potuisse sic mutari, ut, destructis, consumtis, partibus nonnullis, degeneratis aliis, solam basin oculo exhibuerit, & cerebri vix ac ne vix quicquam retinuerit; quemadmodum in fœtu, septimo mense eliso a fœmina, quæ primis graviditatis mensibus per scalas præceps ceciderat, & caput in parte postica graviter alliserat, occiput admodum deformatum, prorsusque depressum & planum, cerebri & cerebelli ne vestigium quidem, sed loco horum massam quamdam confusam & informem, grumosi instar sanguinis, peculiari tunica obductam, vidit Pauli (*m*); & a fœmina, quartum impraegnata, satis bene valente, sed quæ mense quarto gestationis, in genua & alterum latus abdominis prociderat, elapso termino prolem masculam enixam observ-

(*m*) Act. Physic. Medic. vol. 5. pag. 241. obs. 62.

fervavit Spoërlin (*n*), a parte capitis tam vitiofe conformatam, ut pro monftrofa merito haberetur; defuit enim tota calvaria, fi bafin excipias; offa frontis, fincipitis, occipitis cum temporalibus maximam partem defiderabantur: oculi fummum tenebant faciéi; loco cerebri aderat fubftantia quædam mollis, inftar cerebri ac cerebelli, fuis meningibus inclufi, configurata, fed hydatidibus, lumore limpido, vifcidiusculo, fubflavo, diftentis, confpicuo. — Compreffionem certe in tenerum fœtum, utero contentum, tali agere modo poffe, ut deformitates inde producantur, alia occafione luculentiffimo probavi exemplo (*o*). Clar. vero Prochaska (*p*) fœtum humanum fine pedibus & crure finiftro, crure vero dextro valde imperfecto, & cum magna hernia ventrali, natum, defcribens, annotavit, nullius caufæ prægreffæ recordari potuiffe fœminam, neque imaginationis infolitæ neque lapfus in ventrem tempore geftationis, & fuperaddidit, fe vel ideo præfertim hoc monere, quoniam ego (*q*), fimilem herniofum fœtum defcribens, quem præcefferat matris tertio menfe gravidæ in ventrem lapfus,

ab

(*n*) In Differt. de prole quadam cranii experti, Bafileæ 1723. defenfa.

(*o*) Obfervat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1.

(*p*) Annot. Acad. fafc. 2. fect. 4.

(*q*) Obfervat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1.

ab hac violenta causa fœtus herniosi ac valgi, pluribusque aliis vitiis monstrosi originem derivandam esse censui, & aliis observationibus probare contendi; ipse vero putat, quod longe prius horum vitiorum positæ causæ esse videantur, quam quod tertio mense in meo casu, serius in aliis observatis, contigerint, quoniam fœtus non videtur salva vita ferre posse talis cutis & musculorum abdominis & peritonæi rupturam, ut omnia viscera abdominis prolabantur, quin vel pereat hæmorrhagia ruptorum vasorum, aut inflammatione, tantum vulnus necessario insequente. Verum liceat, pace Viri eruditissimi, monere, tali in casu, ut etiam in herniis umbilicalibus, diu a nativitate subortis (quemadmodum hoc olim (r) probavi) peritonæum, quod eo loco, ubi umbilicus est, nullo foramine hiat, integerrimumque existit (s), non lacerari, multo minus musculos abdominales atque integumenta, sed integrum peritonæum per hiatum, inter musculos rectos relictum pro transitu vasorum umbilicalium, protrudi, hunc hiatum sensim dilatari, musculos a se invicem multum recedere, & intestina, suo sacco, peritonæo, contenta, inter musculos prolapsa, sub integumentis expansis, sese exhibere, quæ partes quidem

(r) Observat. Anatom. Patholog. lib. 1. cap. 4. pag. 75.
(s) Conf. Icon. herniæ inguinalis congenitæ. pag. 18. Tab. IV.

dem omnes, ob nimiam extenuationem, pellucentes, interanea oculis exhibent, quemadmodum in diffecto illo corpore luculentiffime patuit; tumor enim abdominis, inter femotos, & rotundulum marginem formantes, musculos, exiftens, conftabat peritonæo, maxime elongato, & in principium funiculi umbilicalis protrufo (*t*); ex quibus fequi videtur, rationem, quare meam opinionem rejiciendam effe cenfuit Vir Clariffimus, talem non effe, ut admitti poffit.

(*t*) Obfervat. Anatom. Patholog. lib. 3. cap. 1. pag. 10.

FIGURARUM EXPLANATIO.

TABULÆ I.

Facies anterior infantis cerebro destituti.

TABULÆ II.

Facies posterior ejusdem infantis.

TABULÆ III.

Fig. 1.

Caput ejusdem infantis, prout sese exhibuit, sublatis a fronte supra oculos recta retrorsum ad auriculas, indeque ad medium dorsum integumentis.

a. a. a. a. a. Margo integumentorum ablatorum.

b. b. Oculi admodum prominentes, & extra suas orbitas protrusi.

c. Pinguedinis copia notabilis, inter duos oculos obvia.

d. d. Similis pinguedo inter oculos atque aures.

e. e. Auriculæ multum dependentes, & antrorsum promotæ, sic ut summos humeros ferme attingerent.

f. f. f. f.

f. f. f. f. Margo osseus, supra radicem nasi incipiens, & ad latera pone aures sese extendens.

g. g. Portio mollis, membranacea, sanguine effuso turgida, cavum quoddam, in cœcum finem terminatum, includens.

h. h. Ossa petrosa multum sursum protrusa.

i. i. Foramina pro nervis auditoriis.

k. Pars media ossis occipitis, quæ a foramine magno ad partem posteriorem basis ossis multiformis adscendere solet, & cum ea connecti.

l. l. Versus latera reclinatæ partes ossis occipitis, in quas apex hujus ossis divisus erat.

m. m. Partes ejusdem ossis laterales, multum a se invicem remotæ.

n. n. n. Ligamentosa, crassa saltem & firma, substantia a dictis partibus osseis in spinam dorsi tendens.

o. Hiatus ante dictam substantiam versus specu vertebrarum tendens.

p. Dorsum.

q. q. Prominentes mucrones partium lateralium Epistrophei.

r. Apices, in quos desinit vertebra quinta colli.

Fig. 2.

Fig. 2.

Idem cranium cum adnexa ſpina, magis denudatum; ſublatis oculis, auriculis, integumentis omnibus.

a. a. a. Margo oſſeus ſupra radicem naſi incipiens, & verſus latera ſeſe extendens. Pars eſt oſſis frontis, quæ glabellam & ſupercilia conſtituit, rotundulo margine terminata, deficientibus illis ejusdem oſſis portionibus, quæ frontem formant, & cum oſſibus verticis coronali ſutura necti ſolent.

b. b. Superſtites partes lamellarum oſſis frontis, quæ inter oculorum cava & cerebri conceptaculum inveniuntur.

c. Partes oſſis frontis, quæ inter oculorum cava deſcendunt, & cum quibus oſſicula naſi cohærent.

d. Naſi osſicula.

e. e. Partes laterales orbitarum, hic loci ex oſſibus jugalibus factæ.

f. Baſis oſſis multiformis, undè verſus latera procedunt proceſſus clinoïdei.

g. Pars media oſſis occipitis, quæ a foramine magno ad partem poſteriorem baſis oſſis multiformis adſcendere ſolet, & cum ea connecti.

h. h. Oſſa petroſa, multum ſurſum protruſa.

i. i. Foramina pro nervis auditoriis.

k. k. Partes laterales offis occipitis, multum a fe invicem remotæ, & verfus latera ferme recto tramite procedentes.

l. l. Separatæ & verfus latera reclinatæ partes offis occipitis, in quas apex divifus erat.

m. m. Subftantia fingularis, granulofa, cum nervis cohærens, cerebri forte reliquiæ.

n. Dens Epiftrophei, appreffus parti offis occipitis, quæ a foramine magno procedens cum bafi offis multiformis connectitur.

o. Pars anterior duræ matris, quæ medullam fpinalem ab anteriore inveftit, & per fpecu vertebrarum defcendit.

p. Medulla fpinalis.

q. q. Arteriæ vertebrales, in apicem obtufum definentes.

r. r. Partes laterales Atlantis, a parte pofteriore a fe invicem feparatæ, & partibus lateralibus offis occipitis k. k. appreffæ.

s. s. Epiftrophei partes offeæ laterales, in duos mucrones definentes, & hiantes, deftructa cartilagine, quæ a pofteriore illas nectere folet.

t. Vertebra quinta colli.

u. Vertebra colli fexta.

v. Septima colli vertebra.

TABULÆ IV.

Fig. 1.

Cranium, ab omnibus partibus exactiſſime depuratum, ab anteriore.

a. a. Maxilla inferior ex unico oſſe conſtans.

b. Linea quædam, maxillam veluti in duas partes dividens, ſed ad parvam tantummodo a margine alveolari diſtantiam ſeſe extendens, & extrinſecus ſolum conſpicua.

c. c. Foramina, per quæ exeunt rami tertii rami quinti nervorum paris.

d. d. Oſſa maxillaria ſuperiora.

e. e. Margo alveolaris maxillæ ſuperioris, dentium rudimenta continens, & membrana inveſtitus.

f. Similis margo in maxilla inferiore.

g. g. Foramina, per quæ exeunt rami ſecundi rami quinti paris nervorum.

h. h. Proceſſus naſales oſſium maxillarium ſuperiorum.

i. i. Foramina narium, ſepto membranaceo diſtincta.

k. k. Oſſa jugalia.

l. l. Oſſicula naſi.

m. m. Oſſis frontis partes, cum oſſiculis naſi nexæ, & glabellam conſtituentes.

n. n. Supercilia.

o. p. q. r. s. Foveæ oculorum.

o. o. Vertices offium maxillarium, finus maxillares a cavis oculorum diftinguentes.

p. p. Officula unguis.

q. q. Offa plana.

r. r. Offium jugalium partes, ad cava oculorum pertinentes.

s. s. Proceffuum lateralium offis multiformis partes, quæ oculorum cava a latere exteriore perficiunt, vix hoc in fitu confpicuæ.

t. t. Offis frontis partes, quæ cava oculorum a conceptaculo cerebri diftinguunt, pro parte tantum cognoscendæ.

u. u. Partes fquammofæ offium temporum admodum parvæ.

v. v. Partes duæ offis occipitis, in quas apex hujus offis, cæterum cum verticis offibus conjungendus, feparatus erat, quæque fe fupra partes fquammofas offium temporum extendebant ad os frontis.

Fig. 2.

Idem Cranium a latere exhibitum.

a. Maxilla inferior.

b. Fo-

b. Foramen, quo exit ramus tertii rami quinti nervorum paris.

c. Margo alveolaris maxillæ inferioris, dentium rudimenta continens, membrana tectus.

d. Maxilla ſuperior.

e. Ejusdem margo alveolaris.

f. Foramen, quo exit ramus ſecundi rami quinti nervorum paris.

g. Proceſſus naſalis oſſis maxillaris ſuperioris.

h. Oſſiculum naſi.

i. Septum cartilagineum narium.

k. Vertex oſſis maxillaris ſuperioris.

l. Os unguis, a cujus parte anteriore conſpicitur ſinus, cui incumbit ſaccus lachrymalis.

m. Oſſis frontis pars.

n. Os planum.

o. Os jugale.

p. Proceſſus zygomaticus oſſis temporis.

q. Oſſis jugalis pars, quæ cum oſſe frontis connectitur.

r. Proceſſus maxillæ inferioris, cui adhæret tendo Temporalis, pone jugum conſpicuus.

s. Pars ſquammoſa oſſis temporis.

t. t. Pars altera earum duarum, in quas apex oſſis occipitis ſeceſſit.

u. u. Pars lateralis offis occipitis.

v. Pars petrofa offis temporis.

w. Excavata pars in parte laterali offis occipitis, & petrofa offis temporis, diverticulum quafi formans, intra quod fanguis colligebatur, ad venam jugularem, cum foramine, ad fundum hujus excavatæ partis inveniendo, communicantem, tendens.

x. Proceffus lateralis osfis multiformis.

y. Bafis ejusdem offis.

z. Lamella offis frontis, cavum oculi a cerebri conceptaculo diftinguens.

α. α. Offis frontis margo, fupercilium formans.

TABULÆ V.

Fig. I.

Idem cranium, a parte fuperiore exhibitum.

a. a. Margo, quo os frontis defínebat, glabellam, fuperciliaque formans.

b. b. Lamellæ offis frontis, oculorum cava a conceptaculo cerebri diftinguentes.

c. Cribriformis offis parva portio fuperftes.

d. Bafis offis multiformis.

e. e. Proceſſus priores hujus oſſis, inſolitum locum occupantes.

f. Excavatio quædam, quæ degenerati cerebri reliquias continuit. Similis aderat in oppoſito latere.

g. Foramen pro ramo ſecundo quinti nervorum paris.

h. Simile pro ramo tertio ejusdem nervi.

i. Foramen pro vaſis.

In dextro latere his foraminibus tantummodo litteras adſcripſi, ejusdem naturæ in latere ſiniſtro aderant. Quæ nervos opticos transmittunt foramina cum laceris, illisque quæ ex parte laterali cavi oculi ad tempus tendunt, confluxerant, & in quoque latere non niſi unum conſtituebant.

*. Cartilago, baſin oſſis multiformis cum oſſe occipitis nectens.

k. Oſſis occipitis pars, quæ cum multiformis oſſis baſi connectitur.

l. l. Partes petroſæ oſſium temporum, oblique ad baſin dicti oſſis adſcendentes.

m. m. Foramina pro nervis auditoriis.

n. n. Foramen pro carotide arteria interna, maxime contractum.

p. p.

o. o. Partes laterales offis occipitis.

p. p. Diverticula in his partibus lateralibus offis occipitis, unde venæ jugulares internæ fuum accipiebant fanguinem.

r. r. r. r. Partes, in quas apex offis occipitis fecefferat, quæque a fe invicem multum remotæ latera cranii conftituebant, & ad os frontis fupra fquammoforum offium reliquias fefe extendebant.

s. s. Fiffuræ, quæ in parte hacce offis occipitis femper adeffe folent.

t. t. Margo anterior foraminis magni, ex parte illa offis occipitis factus, quæ adfcendens cum bafi multiformis nectitur.

u. u. Frontis offis portiones, media linea diftinctæ, inter oculorum cava defcendentes, & cum officulis nafi nexæ.

v. v. Officula nafi.

w. w. Maxilla fuperior.

x. Maxilla inferior.

y. y. Offa jugalia.

z. z. Vertices offium maxillarium fuperiorum.

a. a.

α. α. Offa plana.

β. β. Officula unguis.

γ. γ. Proceffuum lateralium offis multiformis partes, quæ cava oculorum perficiunt.

δ. δ. Foramen, in quoque latere unicum, ex multis confluentibus natum. Hoc minus apparet, quam revera eft, quoniam per illud transparentes partes nonnullæ etiam delineatæ funt.

Fig. 2.

Idem cranium ab inferiore vifum.

a. Maxillæ inferioris pars anterior, mentum conftituens.

b. b. Maxillæ inferioris partes pofteriores, unde condyli cum offibus temporum conjungendi furfum tendunt.

c. c. Palatum offeum.

d. Vomer, narium cavitates, a latere ipfius obvias, diftinguens.

e. e. Proceffus pterygoïdei offis multiformis.

f. f. Annuli offium temporum, membranas tympani continentes, præternaturalem formam habentes.

g. g. Partes mammillares ossium temporum; & inter has hiatus notabilis.

h. h. Foramina, inter partes laterales ossis occipitis, inter partes ejusdem ossis, in quas apex secesserat, & inter ossa petrosa: ad quæ desinebant venæ jugulares internæ.

i. i. Partes laterales ossis occipitis.

k. k. Superficies, æquabiles, parum excavatæ, in hisce partibus lateralibus, cum quibus Atlas cohærebat.

l. Pars illa ossis occipitis, quæ cum basi ossis multiformis conjungitur.

m. m. m. m. Partes illæ duæ ossis occipitis, in quas apex divisus erat.

n. n. Juga, ex processibus zygomaticis ossium temporum & ossium jugalium partibus, facta.

o. o. Partes squammosæ ossium temporum.

TABULÆ VI.

Vertebræ colli omnes ejusdem infantis. Sex inferiores invicem nexæ; prima, seu atlas, separata a reliquis, & tum a superiore tum ab inferiore exhibita.

a. Epi-

Fig. 1.

Sex inferiores colli vertebræ a parte posteriore visæ.

a. Epistrophei dens, in duas superficies divisus.

b. Ejusdem vertebræ corpus, cartilaginis ope cum dente cohærens.

c. c. Partes laterales epistrophei.

d. d. Mucrones obtusi, in quos partes illæ laterales desinunt.

e. e. Superficies in partibus lateralibus obviæ pro nexu cum Atlante.

f. Corpus vertebræ tertiæ.

g. g. Partes laterales vertebræ tertiæ.

h. h. Vertebræ quartæ partes laterales.

i. Locus, ubi tertiæ & quartæ vertebræ, multum sibi invicem appressæ, cartilaginis ope cohærent.

k. k. Vertebra quinta.

l. l. Vertebra sexta.

m. m. Vertebra septima.

Fig. 2.

Eædem vertebræ a latere visæ, ut mutationes, quas partes laterales quoad situm subierunt, & membranæ, inter illas obviæ, conspiciantur.

a. Dens Epistrophei.

b. Corpus secundæ vertebræ.

c. Corpus vertebræ tertiæ.

d. Quartæ vertebræ corpus.

e. Vertebræ quintæ corpus.

f. Sextæ vertebræ corpus.

g. Septimæ vertebræ corpus.

h. i. k. l. m. n. Processus transversales harum vertebrarum.

o. p. q. r. s. t. Partes laterales vertebræ o. secundæ; p. tertiæ; q. quartæ; r. quintæ; s. sextæ; t. septimæ, magis, minusve ad se invicem accedentes, & membranis distinctis, quæ inter easdem delineatæ sunt, nexæ.

Fig. 3.

Fig. 3.

Atlantis facies inferior, qua respiciebat Epistropheum.

a. Arcus anterior cartilagineus, tenuissimus, qui parti anteriori foraminis magni sic erat appressus, ut conspici non potuerit.

b. Superficies excavata in parte laterali, ossea, dextra, quæ cum Epistrophei parte laterali nectebatur.

c. Similis superficies in parte sinistra. Conf. Tab. VI. Fig. 5. e. e.

d. d. Mucrones inæquabiles, in quos partes laterales desinebant. Deficiebat arcus posterior, & partes dictæ laterales, maximopere a se invicem remotæ, partibus lateralibus ossis occipitis accumbebant. Conf. Tab. III. Fig. 2. r. r.

Fig. 4.

Idem Atlas a superiore visus.

a. Arcus Atlantis anterior, cartilagineus, tenuissimus.

b. Superficies in parte laterali sinistra, ossea, quæ cum osse occipitis conjungebatur.

c. Similis ſuperficies in parte laterali dextra, cujus ope nexus cum oſſe occipitis perficiebatur. Conf. Tab. V. Fig. 2. k. k.

d. d. Mucrones inæquabiles, in quos partes laterales deſinebant.

Apud P. v. d. EYK et D. VYGH, Proſtant.

EDUARDI SANDIFORT Obſervationes Anatomico-Pathologicæ. Lib. I. II. III. IV. 4°. Lugd. Bat. 1777, 1778, 1779, 1782.

—— —— Tabulæ Inteſtini Duodeni. 4°. ibid. 1780.

—— —— Icones herniæ inguinalis congenitæ. 4°. ibid. 1781.

—— —— Deſcriptio Muſculorum hominis. 4°. ibid. 1782.

Apud Eosdem, atque S. et J. LUCHTMANS.

EDUARDI SANDIFORT Exercitationes Academicæ, 4°. ib. 1783.

ANDREÆ VESALII Tabulæ oſſium humanorum, denuo edidit, earumque explicationem adauxit EDUARDUS SANDIFORT. Folio. ibid. 1782.

Theſaurus Diſſertationum, Programmatum, aliorumque Opuſculorum ſelectisſimorum, ad omnem medicinæ ambitum pertinentium. Collegit, edidit, & neceſſarios indices adjunxit EDUARDUS SANDIFORT. Vol. I. II. III. 4°.

B I B L I O P É G O.

Tabulæ omnes ſic collocandæ, ut Tab. I. huic paginæ opponatur.

AAN DEN BOEKBINDER.

Alle de plaaten moeten zoo geplaatst worden, dat Tab. I. tegen over deeze bladzyde kome.

A. Delfos, Omnes delinea.t G. R. Kuys omnes, sculpsit

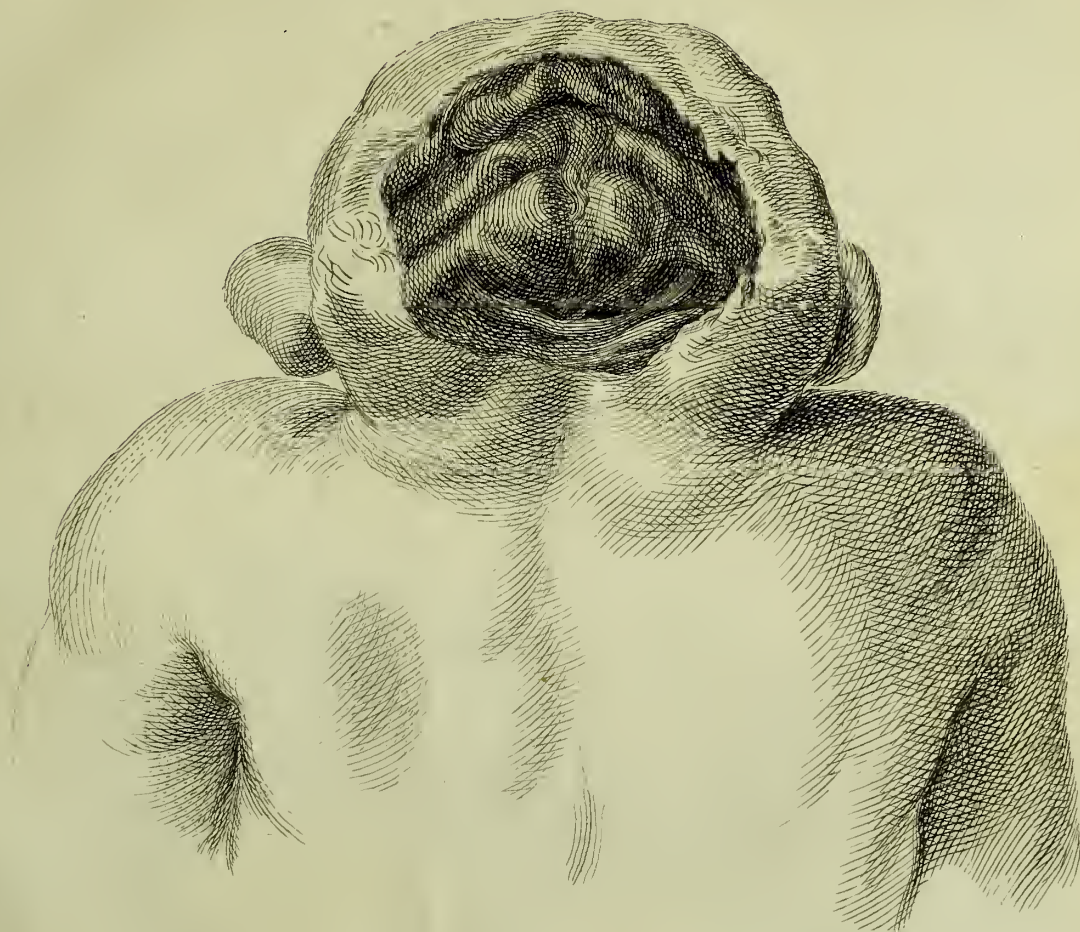

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 1.

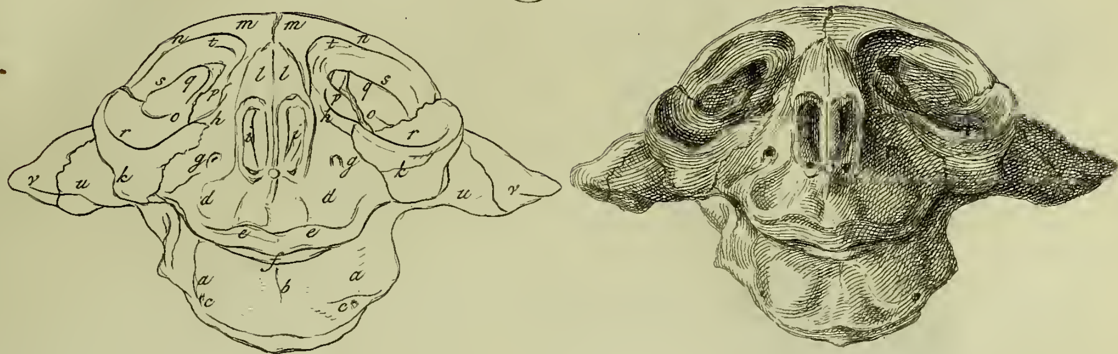

Fig. 2.

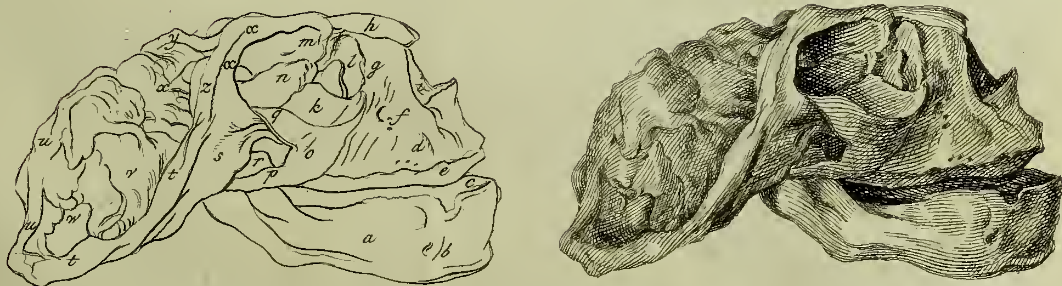

Fig. 1.

t
o
k
o
m
m
p
p
n
n
l
l
s
s
r
r
d
e
e
b
b
a
c
a
w
w
x
x
y
z
z
y
v
v
w
w
x

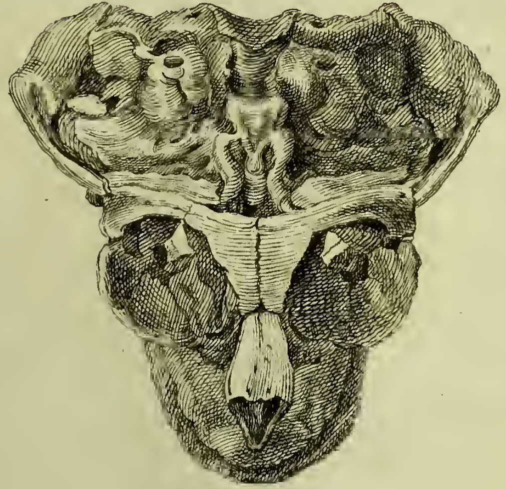

Fig. 2.

k
l
k
i
i
m
m
h
g
g
h
m
f
f
m
o
e
e
p
n
b
c
c
b
n
a

Fig. 1.

Fig. 2.

Fig. 3.

Fig. 4.

